

Train & Multiply®



การฝึกอบรมและการทวีคูณ

การฝึกอบรมและการทวีคูณช่วยเหลือผู้ที่ทำงานในส่วนการดูแลคริสตจักรในการฝึกอบรมให้กับสมาชิกคริสตจักร เพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถแบ่งปันข่าวประเสริฐ, สร้างสาวกของพระเยซูคริสต์และช่วยทวีคูณคริสตจักรได้ การฝึกอบรมและการทวีคูณไม่ใช่เพียงแต่การอบรมสำหรับงานพันธกิจเท่านั้น แต่เป็นการอบรมในพันธกิจด้วย การฝึกอบรมและการทวีคูณได้เป็นศูนย์กลางในการทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาการสร้างสาวกโดยมีพื้นฐานมาจากการเชื่อฟังพระเจ้า ซึ่งการอบรมนี้เน้นการปฏิบัติเพื่อที่ผู้นำคริสตจักรและสมาชิกจะทำในสิ่งที่พระเจ้าของพระเจ้าได้บัญชาไว้

ผ่านทางความเชื่อและคำอธิษฐานมากมาย

ผู้เชื่อหลายพันคนทั่วโลกได้พบว่า การฝึกอบรมและการทวีคูณนี้ได้ช่วยให้พวกเขาสามารถทำตามพระมหาบัญชาที่พระเจ้าสั่งไว้ได้

อี-เมลล์:

pwr@trainandmultiply.com

Website

<https://www.trainandmultiply.com>

© 2001-2012

Project WorldReach
and One Mission Society

SECOND EDITION

051TH02D01

ให้เด็กๆ เข้ามาหาเรา



หนังสือการอบรมผู้ปกครองคริสตจักร

51

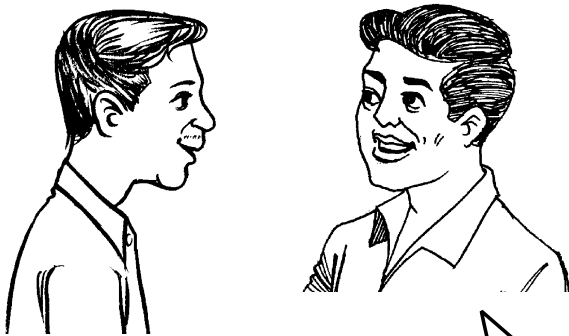
ฝึกอบรมและเพิ่มพูนสาวก



คริสตจักรที่เชื่อฟังพระเจ้า จะเตรียมพ่อแม่และสมาชิกคนอื่นๆ ให้รู้วิธีการอบรมเด็ก ให้คุณขอให้พระเจ้าช่วยคุณนำวิธีการสอนเด็ก ในบทเรียนนี้ ไปใช้สอนเด็กของคุณ

ระดมพ่อแม่และเพื่อนๆ เพื่ออบรมเด็กๆ

เด็กวัยรุ่นหลายคนไม่มาคริสตจักร ซึ่งเป็นเพราะว่าเราไม่ได้สร้างให้พวกเขาเป็นสาวกที่ร้อนรนและรักพระเจ้า แต่กลับสร้างให้พวกเขาเป็นเพียง “ผู้ฟัง” พระวอนจะเท่านั้น ผมควรทำอะไร?



ฟังให้ดึ้นะครับ การจัดให้เด็กอยู่ในหลักความเชื่อเป็นงานรับผิดชอบของพ่อแม่
คุณสามารถให้หนังสือเกี่ยวกับเรื่องราวในพระคัมภีร์แก่พ่อแม่
เพื่อให้พ่อแม่สอนลูกๆ ได้ และคุณก็สามารถช่วยให้พ่อแม่จัดการอธิษฐานแบบ
ครอบครัวด้วยกันได้เหมือนกัน (ดูหนังสือการอบรมความเป็นผู้นำของ
ศิษยาภิบาลเล่มที่ 6 “การอธิษฐานภายในครอบครัว”)

หมายเหตุ:

[illegible]

[illegible]

51-3

คุณพูดถูกแล้วครับ ผมจะดูให้แน่ใจว่า มีใครบ้างที่ใช้ความรักในการอบรมสั่งสอนเด็ก ๆ ที่พ่อแม่ไม่อบรมสั่งสอน แต่ผมต้องหาผู้ช่วยสำหรับครูพระวิฑูรย์แต่ละคน ครูพระวิฑูรย์จะไม่สามารถให้คำปรึกษาแก่เด็กแต่ละคนได้ ถ้าพวกเขาไม่ได้รับความช่วยเหลือใดๆ เลย



ถูกต้องแล้วครับ!
คุณต้องเตรียมผู้ที่จะ
“สร้างสาวก”
เพื่อพูดคุยกับเด็กๆ
อย่างน้อยเดือนละสองครั้ง

ให้คุณสังเกตคำแนะนำอันประกอบด้วยสติปัญญา
เพื่อเตรียมแผนการสอนพระคัมภีร์ที่ดี:

- ☐ ช่วยให้พ่อแม่อบรมลูกๆ ตามพระคำของพระเจ้า
 - ☐ รวบรวมเด็กๆ ที่มีความสามารถให้มารับใช้ (เป็นผู้ช่วยครู) ในพันธกิจการสอนและการสร้างให้เด็กเล็กกว่าเป็นสาวกของพระเจ้า
 - ☐ ช่วยให้เด็กๆ และพ่อแม่ทำงานภาคปฏิบัติโดยการนำพระคำของพระเจ้าไปประยุกต์ใช้ในชีวิต
 - ☐ เขียนรายการเรื่องราวต่างๆ ในพระคัมภีร์ที่พ่อแม่ควรนำไปเล่าให้ลูกๆ ฟังที่บ้าน ท้ายบทเรียนนี้มีรายชื่อเรื่องที่เหมาะสมสำหรับเด็กๆ

ทบทวนคำแนะนำข้างต้นนี้ และใช้เครื่องมือที่คุณวางแผนจะพัฒนามากขึ้น

หมายเหตุ:

[illegible]

ความเป็นห่วง หรือสิ่งที่ต้องพัฒนาในการพบปะกันครั้งต่อไป:



ทำไมเราต้องเป็นห่วงเด็กๆ?

พ่อแม่คริสเตียนอธิษฐานเผื่อลูกๆ ของพวกเขา และกล่าวประกาศพระสัญญา

 เปาโลและสิลาสจึงกล่าวว่า “จงเชื่อและวางใจในพระเยซูเจ้า และท่านจะรอดได้ ทั้งครอบครัวของท่าน” (กิจการ 16:31) เด็กๆ ทุกคนมีธรรมชาติแห่งความบาปซึ่งเกิดมาจากอาดัม:  เหตุฉะนั้น เช่นเดียวกับที่บาปได้เข้ามาในโลกเพราะคนๆ เดียวและความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้น และความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษยทุกคน เพราะมนุษยทุกคนทำบาป (โรม 5:12)

 ฉะนั้นการพิพากษาของโทษได้มาถึงคนทั้งปวง เพราะการละเมิดครั้งเดียวพันใด การกระทำอันชอบธรรมครั้งเดียวก็นำการปลดปล่อยและชีวิตมาถึงทุกคนฉนั้น (โรม 5:18)



ดังนั้นเราจึงเห็นว่าเด็กทุกคนเป็น คนบาปตามธรรมชาติ และทำสิ่งที่ผิด  เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า (โรม 3:23) นี่คือสาเหตุที่เราต้องสอนให้เด็กๆ ทุกคนสารภาพบาป กลับใจใหม่ด้วยความจริงใจ และเชื่อในพระเยซูคริสต์.

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

เด็กประเภทใดที่ต้องการความรอดจากพระเยซูคริสต์?

- ☐ เด็กๆ ที่ถูกเลี้ยงมาในครอบครัวที่ไม่เป็นคริสเตียน
- ☐ เด็กๆ ทุกคน

📖 ตามที่พระคัมภีร์เขียนไว้ว่า: ไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรมสักคนเดียว ไม่มีเลย ไม่มีคนที่เข้าใจ ไม่มีคนที่แสวงหาพระเจ้า เขาทุกคนหลงผิดไปหมด เขาทั้งปวงเลวทรามเหมือนกันสิ้น” (โรม 3:10-12)

📖 เพราะว่าในสายพระเนตรของพระเจ้า ไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดเป็นคนชอบธรรมโดยการประพฤติตามธรรมบัญญัติได้ เพราะว่าธรรมบัญญัตินั้นทำให้เรารู้จักบาปได้ (โรม 3:20)

โดยปกติแล้ว เด็กจะต้อนรับพระเยซูคริสต์ให้เข้ามาในหัวใจของเขาและจะติดสนิทกับความเชื่อนั้น ก็ต่อเมื่อเพื่อนหรือญาติของเด็กประกาศกับเด็ก และสร้างให้เด็กเป็นสาวก



เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

ในการประกาศกับเด็ก สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ:

- ☐ การซื้ออุปกรณ์ราคาแพงสำหรับการประกาศ
- ☐ การให้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมแก่ครูสอนระวีการศึกษาในวันอาทิตย์
- ☐ พ่อแม่หรือเพื่อนของเด็ก เสริมสร้างให้เด็กๆ เติบโตขึ้นในความเชื่อ

ลำดับการนำเสนอบทเรียน:

1. (นาที) _____
2. (นาที) _____
3. (นาที) _____
4. (นาที) _____
5. (นาที) _____
6. (นาที) _____
7. (นาที) _____

จำนวนคนที่มาเรียน: _____ จำนวนคนที่มาสาย: _____

เงินถวาย: _____

จัดเส้นใต้ระดับความสำเร็จที่ได้รับต่อเป้าหมายเจาะจง:

อย่างมาก — ปานกลาง — เป็นที่น่าพอใจ — ต่ำมาก — คืออย่างสมบูรณ์แบบ

ตัวอย่าง: วางแผนการศึกษาแบบคริสเตียนให้กับชั้นเรียน

วันที่: _____ ชื่อกลุ่ม: _____ ครูสอน: _____

ผู้ช่วยครูฝึกอบรมที่จะช่วย: _____

เป้าหมายโดยรวม:

เวลา: _____ สถานที่: _____

เป้าหมายเจาะจง: _____

ข้อพระคัมภีร์: _____

เนื้อหา:

วิธีการ:

อุปกรณ์:

วิธีที่ดีที่สุดที่จะให้เด็กๆ รู้จักและติดตามองค์พระเยซูคริสต์คือการที่พ่อแม่หรือเพื่อนของเด็กๆ รับเอางานรับผิดชอบนี้โดยไม่พึ่งครูสอนระวีเท่านั้น ซึ่งต้องดูแลเด็กๆ หลายคน

ลูกของเพื่อนบ้านของเรามีนิสัยเกรงและพวกเขาไม่ไปโบสถ์
ผมจะชวนให้พวกเขามาทานของว่างที่บ้านของผม
แล้วผมจะเล่าเรื่องดาวิด ดาเนียล
และองค์พระเยซูคริสต์ให้พวกเขาฟังพร้อมกับลูกๆ ของผม



ไม่มีใครเป็นห่วงชีวิตฝ่ายวิญญาณของน้องจึงซึ่งเป็นหลานของ
ดิฉัน ดิฉันจะอธิษฐานเผื่อน้อง
ในวันอาทิตย์ดิฉันจะขอให้ทุกคนใน
ครอบครัวของน้องไปโบสถ์ด้วย
แต่ถ้าพวกเขาไม่ไป ดิฉันจะคุยกับ
น้องสาวเพื่อขอให้น้องไปโบสถ์กับ
ลูกๆ ของดิฉัน



ให้คุณเขียนชื่อลูกของเพื่อนบ้านของคุณ ที่ต้องการรู้จักพระคริสต์:

กรุณาอธิบายเพื่อพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ

ใครจะสามารถรับผิดชอบเด็กๆ เหล่านี้ได้บ้าง? สมาชิกคนไหนในคริสตจักรสามารถเล่าเรื่องจากพระคัมภีร์ให้ลูกๆ ของตัวเอง และลูกของคนอื่นฟังที่บ้านได้บ้าง? ให้คุณเขียนชื่อสมาชิกเหล่านี้ เพื่อถามพวกเขา:

ใครจะสามารถเตรียมสื่อการสอน รูปภาพ หุ่นกระบอก และอาหารว่างเพื่อช่วยครูสอนเด็กได้บ้าง? (เด็กๆ เรียนรู้ได้ดีเมื่อพวกเขามองเห็นภาพ มากกว่าการฟังอย่างเดียวเท่านั้น) ให้คุณเขียนชื่อคนเหล่านั้นไว้:



- การเข้าสู่กรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับชัยชนะ: มัทธิว 21:1-17
- การจัดตั้งพิธีศีลมหาสนิท: มัทธิว 26:17-29
- ความเจ็บปวดของพระเยซูในสวนเกทเซมนี: มัทธิว 26:36-56
- การไต่สวนพระเยซู: มาระโก 14:55-65, ยอห์น 18:28-40, 19:1-16
- การตรึงบนไม้กางเขน: ยอห์น 19:17-37
- การฝังในอุโมงค์: ยอห์น 19:38-42
- การทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย: ยอห์น 20-21
- การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระเยซู: ลูกา 24:50-53
- การเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์: กิจการ 2

- ฟาริสีเรียกร้องหมายสำคัญอัศจรรย์: มัทธิว 12:38-40
- โรมัสสังเกตเห็นพระเยซูหลังจากที่พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย: ยอห์น 20:24-29

เรื่องราวจากภาคพันธสัญญาใหม่

(เรื่องต่างๆ ข้างต้นนี้ได้แก่เรื่องบางเรื่องจากพระกิตติคุณทั้งสี่เล่ม พระธรรมกิจการ และบางเรื่องจากภาคพันธสัญญาเดิมที่มีหัวเรื่องเดียวกัน)

เหตุการณ์สำคัญจากภาคพันธสัญญาใหม่ได้แก่:

- การประสูติของพระเยซู: มัทธิว 1-2, ลูกา 2
- พระเยซูรับบัพติศมา: มัทธิว 3
- การทดลองของพระเยซู: มัทธิว 4:1-11
- พระเยซูทรงเรียกสาวกของพระองค์: มัทธิว 4:18-22, 9:9-13, มาระโก 3:13-19, ยอห์น 1:35-51
- พระเยซูทรงจำแลงพระกาย: มัทธิว 17

การประกาศต่อเด็กๆ อย่างเกิดผล

โดยปกติแล้วเด็กที่ติดตามพระเยซูคริสต์ เคยผ่านประสบการณ์ต่างๆ ดังต่อไปนี้:

- ญาติ หรือเพื่อนบางคนได้สำแดงความรัก และได้อบรมเขาให้โตขึ้นด้วยวินัย และเป็นตัวอย่างการเป็นคริสเตียนที่ดีให้เขาเห็น
- เคยช่วยสั่งสอนเด็กที่มีอายุน้อยกว่า
- เคยได้รับความรัก ความเข้าใจ และการสนับสนุนในคริสตจักร
- เขาเคยไปร่วมนมัสการหรือเข้าชั้นเรียนต่างๆ ในคริสตจักร และได้ยินคำสอนที่เขาสามารถเข้าใจได้
- เขาเคยต้อนรับพระคริสต์และได้รับบัพติศมา
- เขาถูกสอนให้เป็นสาวกที่เชื่อฟังคำสั่งของพระเยซู (เช่น สารภาพบาป เชื่อ รับบัพติศมา รัก เข้าร่วมพิธีศีลมหาสนิท ดำเนินชีวิตโดยพระคำของพระเจ้า ถวายทรัพย์ และเสริมสร้างให้ผู้อื่นเป็นสาวก)
- ได้ท่องจำบางส่วนหรือข้อพระคัมภีร์ต่างๆ จากพระคำของพระเจ้า

ในรายการดังต่อไปนี้ ให้คุณขีดเส้นใต้คำวิธีที่ดีที่สุด ที่จะช่วยให้เด็กรู้จักและติดตามองค์พระเยซูคริสต์:

- ก. มีคนที่อธิษฐานเผื่อเขาอย่างสม่ำเสมอ
- ข. พ่อแม่ของเขาสั่งสอนเขา และเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เขา
- ค. เขาต้องจำชื่อพระคัมภีร์สำคัญๆ จากพระวจนะ
- ง. เขามีครูสอนที่มีใบประกาศนียบัตร
- จ. เขาเรียนรู้วิธีการอธิษฐาน การให้ และการเข้าร่วมพิธีสวดมหาสนิท
- ฉ. เขาสั่งสอนเด็กคนอื่นๆ ที่มีอายุน้อยกว่า
- ช. เขาเข้าประชุมในห้องประชุมที่มีอากาศถ่ายเทดี
- ซ. มีคนที่รักเขา และพบปะกับเขาทุกอาทิตย์ หรืออย่างน้อยทุกๆ สองอาทิตย์ เพื่อสั่งสอนเขา
- ฌ. เขาสัมผัสความรักเมื่อเขาไปโบสถ์
- ญ. เขาต้องจํารายชื่อภักดิ์รักทุกพระองค์ในพระคัมภีร์
- ฎ. เขาเข้าใจคำสอนที่เขาได้รับ และนำคำสอนนั้นไปปฏิบัติในชีวิต
- ฏ. เขาได้กลับใจใหม่และได้รับการอภัยในพระคริสต์ และได้รับบัพติศมา

- ข้อความของเปาโลอัครทูต: กิจการ 21-26
- กระดูแห้ง: เอเสเคียล 37
พระวิญญาณบริสุทธิ์มอบชีวิตใหม่ให้ในพระคริสต์
- พระเยซูถูกตีเคียนเพราะพระองค์ทรงรักษาคงอยู่ในวันแห่งการพักผ่อน
พระองค์สัญญาว่าพระองค์จะชุบชีวิตแม้กระทั่งคนที่ตายไปแล้วด้วย:
ยอห์น 5:1-29
- ชายหนุ่มสามคนในเตาที่ไฟลุกอยู่: ดาเนียล 3
ขอการปกป้องจากพระเจ้าเสมอ
- ศัตรูสาบานว่าจะไม่กินอะไรจนกว่าพวกเขาจะสามารถฆ่าเปาโลได้:
กิจการ 23:12-33
- ตัวหนังสือบนกำแพง: ดาเนียล 5
เตรียมพร้อมสำหรับวันแห่งการพิพากษาของพระเจ้า
- พระเยซูร้องไห้สำหรับกรุงเยรูซาเล็ม: ลูกา 13:31-35, 19:41-44, 21:5-7, 20-24
- ดาเนียลในถ้ำสิงห์: ดาเนียล 6
วางใจว่าพระเจ้าจะปลดปล่อยเราจากความชั่วร้าย
- การปลดปล่อยชายที่ถูกฝังในเก-ราชา: มาระโก 5:1-20
- โยนาน์ถูกปลาขนาดใหญ่กลืนทั้งตัว: โยนาห์ 1-2
วางใจในฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่จะฟื้นคนจากความตาย

- พระเยซูสั่งให้สาวกของพระองค์สร้างคนจากชนชาติทั่วโลกให้เป็นสาวกของพระองค์: มัทธิว 28:16-20
- พระคริสต์ผู้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย สั่งให้เปโตรเลี้ยงดูแกะของพระองค์: ยอห์น 21:15-22
- เซนนาเคอริบถูกรุกยุดาห์: อีสยาห์ 36-37
วางใจในพระเจ้า ว่าพระองค์จะอยู่กับเราในภัยอันตรายทุกประการ
- พระเจ้าปกป้องเปาโลและซิลาสในเมืองฟิลิปปี: กิจการ 16:16-40
- พระคริสต์ผู้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย ทรงสัญญาที่จะประทานความรอดให้แก่ทุกคนที่เชื่อในพระองค์: ลูกา 24:36-49
- การรักษาและความหยิ่งโสของกษัตริย์เฮเซคียาห์: อีสยาห์ 38-39
วางใจในพระเจ้า ไม่ใช่ในทรัพย์สมบัติ
- คนรวยที่โง่: ลูกา 12:13-34
- เยเรมีย์และเหยือกน้ำที่แตก: เยเรมีย์ 19
หลีกเลี่ยงการหน้าไหว้หลังหลอกทุกประเภท
- คนที่บอกว่ามองเห็นจริงๆ แล้วเป็นคนที่ตาบอด: ยอห์น 9
- ข้อความจากเยเรมีย์ถูกปฏิเสธไป: เยเรมีย์ 36-39
สอนความจริง ไม่ว่าราคาที่จะสูงเท่าไรก็ตาม

คำตอบ: คุณควรขีดเส้นใต้ทุกข้อยกเว้นข้อที่เกี่ยวกับเรื่องใบประกาศนียบัตร
ห้องที่มีอากาศถ่ายเทสะดวก และการท่องเที่ยวชื้อกษัตริย์

เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

ต่อหน้าพระเจ้า ใครเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องการประกาศต่อเด็ก ๆ (คู่มือข้อ 6:4)

- ☐ คริสตจักร
- ☐ พ่อแม่

พ่อแม่ควรนำลูกๆ ให้มาหาพระคริสต์ และอบรมลูกในทางแห่งความเชื่อ

(คู่มือธรรมบัญญัติ 6:4-9 และ โยชูวา 24:15) อย่างไรก็ตาม

พ่อแม่บางคนไม่ได้ทำสิ่งเหล่านี้

และคริสตจักรต้องช่วยให้พ่อแม่ทำงานรับผิดชอบนี้ให้สำเร็จ

ถ้าพ่อแม่ยังไม่สามารถทำอย่างนี้ได้ คริสตจักรก็จะรับผิดชอบงานนี้แทนพ่อแม่

เมื่อได้ฟังเรื่องราวจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์แล้ว

เด็กๆก็จะรู้จักพระองค์เป็นการส่วนตัว พ่อแม่และครูสอนจะช่วยให้เด็กๆ

ถวายเป็นชีวิตของพวกเขาแก่พระเจ้า ดังนั้น เราจึงต้องช่วยพ่อแม่และครูละทิ้งแต่ละคนให้:

1. ขอให้พระเจ้าและพระวิญญาณบริสุทธิ์เตือนเด็กให้สำนึกในความบาป
และสำแดงให้เขาเห็นคุณค่าของความตายและการเป็นขึ้นมาจากความของพระ
เยซูคริสต์ ที่มีต่อครอบครัวและต่อตัวของเขาเอง
2. สำแดงให้เด็กเห็นเหตุผลว่าทำไมเขาจำเป็นต้องได้รับความรอด
(เพราะความบาปของเขา: โรม 3:23, วิวรรณ์ 21:27)
3. เล่าเรื่องจากพระคัมภีร์เพื่อเด็กแต่ละคนจะรู้จักพระเยซูคริสต์เป็นการส่วนตัว
พวกเขาจะเรียนรู้เรื่องการเกิด
การอัศจรรย์ที่เต็มไปด้วยความเมตตาจากพระองค์

ความรักของพระองค์ต่อลูกๆ ของพระองค์
และความเกลียดชังที่พระองค์มีต่อความบาปทุกประเภท

4. เล่าเรื่องที่เกี่ยวกับการจับกุม การถูกไต่สวน การถูกตรึงบนไม้กางเขน การเป็นขึ้นมาจากความตาย และการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์สู่พระสิริของพระเยซู ผู้เชื่อที่แท้จริงจะเป็นพยานเรื่องการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระคริสต์ (โรม 10:9-10)
5. ช่วยให้เด็กๆ รู้จักวิธีการอธิษฐาน และการมอบชีวิตให้กับพระเจ้า

สั่งสอนเด็กๆ ให้เป็นสาวกของพระเจ้า

ทันทีที่เด็กได้สารภาพบาปและเชื่อในพระเยซูคริสต์
เขาต้องเริ่มเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังคำสั่งอื่นๆ ขององค์พระเยซูคริสต์
เราช่วยให้พ่อแม่หรือคนอื่นทำสิ่งนี้ ถ้าพ่อแม่ไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้
ควรมีหนุ่มสาวหรือเด็กที่อายุมากกว่า ช่วยสั่งสอนเด็กคนนั้น

เด็กต้องถูกสอนให้:

- อธิษฐานเป็นประจำทุกวัน
- รับบัพติศมา (ถ้ายังไม่เคยได้รับบัพติศมา)
- ถวายสิ่งที่เขาสามารถให้ได้ (ถ้าเขาไม่มีเงิน เขาควรรู้ว่าเขาสามารถช่วยงานบางอย่างได้เช่น การทำความสะอาด)

เรื่องเล่าที่เกิดจากช่วงเวลาการถูกเนรเทศและการฟื้นฟู ซึ่งเกี่ยวข้อง
กับเรื่องราวจากภาคพันธสัญญาใหม่ และการนำสิ่งเหล่านั้นไป
ประยุกต์ใช้

เรื่องราวต่างๆ

- เนหะมีย์ก่อสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่: เนหะมีย์ 1-4
- แกะที่หลงหาย: ลูกา 15:1-7
ขอพระเจ้าฟื้นฟูผู้ที่ลี้ภัย
- พระเจ้าช่วยคนของพระองค์โดยผ่านทางเอสเธอร์: พระธรรมเอสเธอร์ทั้งเล่ม
รับรู้ว่าพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ของเราจะพิพากษามนุษย์ทุกคนด้วยความยุติธรรม
- ผู้เลี้ยงที่ดีสัญญาที่จะรักษาคณของพระองค์ไปตลอดนิรันดร์: ยอห์น 10:1-30
- โยบยอมรับความทุกข์ทรมานของเขาด้วยความเชื่อ: โยบ
(หนังสือโยบเป็นเรื่องราวหนึ่งเรื่อง แต่สามารถถูกนำไปศึกษาส่วนหลักๆ
ในบทที่ 1-4 และบางตอนจากบทสนทนาต่างๆ ได้เช่น โยบ
6:1-4, 8:1-8, 9:1-4, 11:1-6, 12:1-3, 19:1-6, 19:25-27, 38:1-7, 40:1-9, 42)
ยอมรับการทุกข์ทรมานที่พระเจ้าทรงอนุญาต
- พระเยซูยอมรับน้ำพระทัยของพระบิดาในสวนเกทเซมนี: มัทธิว 26:36-46
- พระเจ้าเรียกให้อิสยาห์ประกาศ: อิสยาห์ 6
เชื่อฟังพระเจ้า เมื่อพระองค์ทรงเรียก

- นาอามันหายจากโรคเรื้อน: 2 พงศกัศัตร์ 5
อนุญาตให้พระเจ้าเปลี่ยนแปลงหัวใจของคุณ
- เขาโลกกลับใจใหม่บนถนนสู่เมืองดามัสกัส: กิจการ 9
- กษัตริย์โซสิยาห์ ผู้ยังเป็นเด็กอยู่ ได้นำการเปลี่ยนแปลงมาสู่ประเทศอิสราเอล:
2 พงศกัศัตร์ 22-23
แยกแยะว่าใครเป็นคริสเตียนเทียมเท็จ
- งานเลี้ยงงานแต่งงาน: มัทธิว 22:1-14
- ราชนีประเทศซีบามาเยี่ยมกษัตริย์ซาโลมอน: 2 พงศาวดาร 9
สังเกตเห็นพระพรของพระเจ้า
- หญิงสาวสิบคนที่มิดะเกีย: มัทธิว 25:1-13
- มีคาห์พยากรณ์ถึงการล่มสลายของกษัตริย์อาหับ: 2 พงศาวดาร 18
ใช้ความสามารถและของประทานที่พระเจ้าให้กับเรา เพื่อพระสิริของพระองค์
- คำอุปมาเรื่องเงินตะลันต์: มัทธิว 25:14-30
- การล่มสลายของกรุงเยรูซาเล็ม: 2 พงศกัศัตร์ 25
เชื่อฟังพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาชนชาติต่างๆ
- การพิพากษาชนชาติต่างๆ: มัทธิว 25:31-46

- เข้าร่วมพิธีศีลมหาสนิท สารภาพต่อพระเจ้าในสิ่งที่เขาได้ทำลงไป
และชื่นชมยินดีในการทรงสถิตของพระคริสต์ในความสัมพันธ์แห่งความรัก
กับคริสเตียนคนอื่นๆ
- อ่านพระคัมภีร์และนำสิ่งนั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิต

คำแนะนำสำหรับทุกคนที่อบรมสั่งสอนเด็กๆ:

- มีความรับผิดชอบต่อการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณของเด็กแต่ละคน
- เป็นมิตรกับเด็กแต่ละคน
- พุฒยกับเด็กแต่ละคนเป็นการส่วนตัวทุกอาทิตย์หรือทุกๆ สองอาทิตย์
เพื่อถามพวกเขาว่าเป็นอย่างไรบ้าง และช่วยให้พวกเขาเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า
- เด็กๆ ควร:
 - มีส่วนร่วมกับคนอื่นในการประชุมและการใช้เวลาว่างกับคริสเตียนคนอื่นๆ
 - แบ่งปันคำพยานส่วนตัว และประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากการเป็นคริสเตียน
 - ใช้เวลาร่วมกันในชั้นเรียนและระหว่างอาทิตย์
 - ช่วยเหลือเด็กแต่ละคนอธิษฐานและดำเนินชีวิตคริสเตียน
 - ช่วยเหลือเด็กแต่ละคนที่มีปัญหา ไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นอะไรก็ตาม

เด็กๆ สามารถเข้าประชุมร่วมกับผู้ใหญ่ได้ แต่เด็กๆ ยังต้องการการประชุมอีกประเภทหนึ่งที่เหมาะสมกับอายุของเขา การประชุมของเด็กๆ เหล่านี้สามารถจัดที่บ้านหรือที่ประชุมประจำ ซึ่งจะจัดในวันไหนก็ได้

แสวงหาครูที่ดีสำหรับเด็กๆ

สำหรับเด็กๆ ให้หาคุณครูที่รู้วิธีการปรับรูปแบบและภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับความรู้ความเข้าใจของนักเรียนที่จะสอน ใช้หนังสือเล่มนี้ในการชี้แนะพวกเขา



- พระเจ้าทรงเผากบฏ: 2 พงศกัศัตร์ 1
จงใส่ใจที่จะเคารพและเชื่อฟังผู้พิพากษาที่ยิ่งใหญ่ที่สุด
- เอลีมาสถูกลงโทษโดยการถูกระทำให้ตาบอด: กิจการ 13:4-12
- เอลีซาห์ขึ้นไปสู่สวรรค์ เอลีซาห์สืบทอดต่อจากเอลีซาห์: 2 พงศกัศัตร์ 2
ภาวนาในสิ่งที่เป็นมาจากสวรรค์
- พระเยซูทรงเสด็จขึ้นไปสู่สวรรค์ในก้อนเมฆ: กิจการ 1:1-11
- เอลีซาและการอัศจรรย์เรื่องน้ำ: 2 พงศกัศัตร์ 3
สรรเสริญพระเจ้าสำหรับฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติของพระองค์
- พระเยซูคริสต์ทรงเดินบนน้ำ: มัทธิว 14:22-33
- เอลีซาและการอัศจรรย์เรื่องน้ำมัน: 2 พงศกัศัตร์ 4:1-7
ขอพระเจ้าทรงช่วยเหลือและทรงรักษาเรา
- พระเยซูคริสต์ทรงรักษาบารทิเมอัส ซึ่งเป็นชายตาบอด:
มาระโก 10:46-53
- เอลีซาและหญิงชาวซุนาม: 2 พงศกัศัตร์ 4:8-37
วางใจในฤทธิ์เดชแห่งการฟื้นฟูของพระเจ้า
- เปโตรและโดโรทัส: กิจการ 9:36-43

- กษัตริย์ชาโลมอนขอสติปัญญา: 1 พงศกษัตริย์ 3-4
แสวงหาสติปัญญาที่แท้จริง
- พระเยซูทรงเป็นทางนั้นและเป็นความจริง: ยอห์น 14:1-10

เรื่องราวจากพระคัมภีร์ ในช่วงเวลาของอาณาจักรที่มีความ
แตกแยก ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องราวจากภาคพันธสัญญาใหม่
และการนำเรื่องเหล่านั้นไปประยุกต์ใช้

เรื่องราวต่างๆ

- ความโลภของกษัตริย์ ทำให้แผ่นดินแตกแยก: 1 พงศกษัตริย์ 12
จงระวังสิ่งอันตรายที่เกิดจากทรัพย์สินสมบัติ
- เศรษฐีหนุ่มละทิ้งพระเยซู: มัทธิว 19:16-30
- เอลียาห์และผู้เผยพระวจนะของพระบาอัล: 1 พงศกษัตริย์ 18
ออกห่างจากศาสนาเทียมเท็จ
- พระเยซูทรงเตือนเรื่องเชื่อของพวกฟาริสี: มาระโก 8:14-21
(เปรียบเทียบกับมาระโก 11:15-19)
- เอลียาห์เลี้ยงอาหารหญิงม่ายชาวศาราเฟห์: 1 พงศกษัตริย์ 17
จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง
- ความรักที่ถูกสำแดงโดยชาวสะมาเรียผู้ใจดี: ลูกา 10:25-37

คริสตจักรอธิษฐานเพื่อผู้ปกครองและคุณครู
เพื่อพวกเขาจะสามารถเป็นตัวอย่างที่ดีและจะนำเด็กๆ
ไปในทางของพระเจ้าได้

ผู้นำคริสตจักรต้องอนุมัติครูระวีการศึกษาเหล่านี้
ผู้ซึ่งเชื่อพระคริสต์ด้วยความจริงใจว่าพระองค์ทรง
เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและเป็นพระเจ้าของพวกเขา
นอกจากนี้แล้ว ครูระวีเหล่านี้ต้องเป็นผู้ที่ได้รับบัพติศมา
เป็นผู้ที่เชื่อฟังพระเจ้าในทุกเรื่อง และมีชีวิตที่เป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียนด้วย

ดังนั้นเราจำเป็นต้องใช้การเรียนการสอนในพระคำกับชีวิตของเรา  ฉะนั้นความ
เชื่อเกิดขึ้นได้ก็เพราะการได้ยิน และการได้ยินเกิดขึ้นได้ก็เพราะการประกาศพระคริสต์
(โรม 10:17)



ครูที่มีสติปัญญาเป็นผู้สร้างสาวกด้วย (หรือมีผู้ช่วยที่เป็นผู้สร้างสาวก)
เขาอธิษฐานเผื่อเด็กแต่ละคนอย่างเฉพาะเจาะจง
เขาเยี่ยมเยียนพวกเขาเพื่อจะได้รับความต้องการของพวกเขา
และจัดการกับความต้องการเหล่านี้โดยใช้หลักธรรมของพระคัมภีร์
เขาสำแดงให้เขาเห็นความรักของพระคริสต์โดยผ่านทางชีวิต รอยยิ้ม
และมิตรภาพต่อนักเรียนและต่อคนงานคนอื่นๆ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ใช้ของประทานการสอนในสถานที่ที่มีความรักต่อนักเรียนเท่านั้น
ทำไม? (1 โครินธ์ 13:1)

เด็กเล็กๆ จะลืมหลายสิ่งที่เราสอนพวกเขา
แต่ความรักของเราจะถูกสลักไว้ในหัวใจของเขาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์
ครูใหม่สามารถเริ่มสอนได้ ถึงแม้จะยังไม่มียุทธศาสตร์ก็ตาม เขาจะตัดสินใจด้วยตัวเอง

ครูแต่ละคนต้องระบุชื่อผู้ช่วยที่จะช่วยสั่งสอนนักเรียนของเขา

เด็กโตบางคนสามารถเป็นผู้ช่วยครูสอนได้ พวกเขาจะพบปะกับครูล่วงหน้า
เพื่อเตรียมแผนการสอน พวกเขาสามารถสอนบทเรียนบางส่วน และช่วยให้เด็กๆ
ทำการบ้าน และช่วยสั่งสอนเด็กที่มีอายุน้อยกว่าได้ด้วย

- พระเยซูเสนอมอบความรอดให้กับหญิงชาวสะมาเรีย: ยอห์น 4
- ดาวิดไว้ชีวิตของเฮโล: 1 ซามูเอล 24
ให้อภัยแม้กระทั่งศัตรูของคุณ
- พ่ออภัยลูกชายของตัวเอง: ลูกา 15:11-32
- เฮโลขอคำปรึกษาจากแม่มด: 1 ซามูเอล 28
ออกห่างจากกิจกรรมและการติดต่อทางไสยศาสตร์ทุกประเภท
- หนังสือไสยศาสตร์ทุกเล่มถูกเผา: กิจการ 19:17-20
- กษัตริย์ดาวิดเคลื่อนย้ายหีบพันธสัญญาของพระเจ้าไปสู่กรุงเยรูซาเล็ม:
2 ซามูเอล 6-7
ต้อนรับและเชื่อฟังพระเยซูในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์
- พระเยซูเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มอย่างกษัตริย์: ลูกา 19:28-44
- ดาวิดมีเมตตาต่อเมฟีโบเช: 2 ซามูเอล 9
การขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระคุณที่พระองค์ทรงมีต่อเรา
- ค่าจ้างของคนงาน: มัทธิว 20:1-16
- อับซาโลมกบฏต่อดาวิด: 2 ซามูเอล 15-19
รักษาความสัตย์ซื่อที่มีต่อกษัตริย์เพียงองค์เดียว
- คนงานที่ชั่วร้าย: มัทธิว 21:33-46

- โจนธานต่อสู้ด้วยความกล้าหาญ: 1 ซามูเอล 14
เผชิญหน้ากับศัตรูของพระเจ้า
- ความกล้าหาญของสตีเฟน: กิจการ 6:8-15 และ 7
- กษัตริย์ซาโลมอนปฏิเสฐ: 1 ซามูเอล 14:24-52 และ 15
อำนาจผู้ที่รู้จักหัวใจของเรา: พระเจ้า
- เศรษฐีและลาซารัส: ลูกา 16:19-31
- พระเจ้าทรงเลือกดาวิดให้เป็นกษัตริย์: 1 ซามูเอล 16
อย่าตัดสินจากรูปลักษณ์ภายนอก
- ข้าวละมานที่ปนกับข้าวดี: มัทธิว 13:24-43
- ดาวิดชนะ โกลิอัท: 1 ซามูเอล 17
วางใจว่าพระเจ้าชนะศัตรู
- พระเยซูทรงมีชัยชนะเหนือความชั่วร้าย เมื่อพระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย:
ลูกา 24:36-53
- ดาวิดหนีไปจากซาโล: 1 ซามูเอล 18-19
ไว้วางใจในการปกป้องของพระเจ้า
- พระเยซูหนีออกจากเมืองนาซาเร็ธ: ลูกา 4:16-30
- โจนธานช่วยให้ดาวิดหนีไป: 1 ซามูเอล 19:1-5 และ 20
ช่วยให้เพื่อนๆ ทุกคนของคุณได้รับความรอด

หลักการที่ควรทำตามในการสอนเด็กๆ

จำไว้ว่า: พ่อแม่ และคุณครู และผู้ช่วยสอน ต้องทำตามหลักการส่วนใหญ่ดังต่อไปนี้

หลักการที่หนึ่ง: ต้องมีจุดประสงค์ในการสอน

เราจะแสวงหาความต้องการของนักเรียน ครูจะสามารถสอนได้ดีก็ต่อเมื่อเขารู้จักความต้องการของนักเรียนเท่านั้น

จุดประสงค์หลักทุกคำสอนของคริสเตียนคือเพื่อช่วยให้เด็กเรียนรู้รักและเชื่อฟังพระเจ้า เราวางเป้าหมายสำหรับเด็กแต่ละคน:

- เป้าหมายแรกคือ เด็กจะกลับใจจากความบาป และต้อนรับพระคริสต์เป็นพระเจ้า
- เป้าหมายที่สองคือ เด็กจะเชื่อฟังคำสั่งของพระคริสต์ (มัทธิว 28:19-20)
- เป้าหมายที่สามคือ เด็กจะรู้และจะประยุกต์คำสอนในพระคัมภีร์มาใช้ในชีวิต
- ประการที่สี่คือ เด็กจะไว้วางใจให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยให้เขาเจริญเติบโตและเป็นผู้ใหญ่ในความเชื่อของเขา

นอกจากเป้าหมายโดยรวมเหล่านี้แล้ว

บทเรียนแต่ละบทก็ต้องมีแผนการที่เฉพาะเจาะจงด้วย
เรื่องนี้จะขึ้นอยู่กับความต้องการของเด็กๆ
ให้คุณถ่ายเอกสารรายการเรื่องจากพระคัมภีร์ที่ควรจะสอน
แล้วมอบให้กับครูแต่ละคน เด็กแต่ละคนจะได้รับความช่วยเหลือเป็นการส่วนตัว
ถ้าเขามีความต้องการที่เฉพาะเจาะจงจากครูผู้ช่วยสอน

ความต้องการโดยทั่วไปของเด็กๆ

ความต้องการ	เด็กไม่มีเพื่อน
วิธีการสังเกต	เด็กอยู่คนเดียว หรือมาเรียนเป็นครั้งแรก
วิธีการจัดการ	ผู้ช่วยครูพูดคุยกับเด็ก และแนะนำเด็กใหม่ให้เด็กคนอื่นๆ รู้จัก ครูขอให้เด็กคนอื่นๆ ต้อนรับเด็กใหม่เข้าไปในกลุ่ม
ความต้องการ	เด็กหลายคนเป็นคนเห็นแก่ตัว
วิธีการสังเกต	พวกเขาไม่ร่วมมือ พวกเขาต่อสู้กัน หรือพ่อแม่ของพวกเขาตักเตือนเขาบ่อยๆ

เรื่องราวของกาลเวลาที่มีการรวมอาณาจักร (ซาโล ดาวิด และ
ซาโลมอน) ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวทางภาคพันธสัญญาใหม่
และการนำเรื่องเหล่านั้นไปประยุกต์:

เรื่องราวต่างๆ

- นางฮันนาห์อธิษฐานขอลูก: 1 ซามูเอล 1 และ 2:1-11
เสนอหัวข้ออธิษฐานแด่พระเจ้าด้วยใจบริสุทธิ์
- หญิงต่างชาติใช้ความเชื่อในการขอให้พระเยซูรักษาลูกสาวของตน:
มัทธิว 15:21-28
- พระเจ้าทรงเรียกซามูเอล: 1 ซามูเอล 3
การเชื่อฟังเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าทรงเรียกเรา
- พระวิญญาณของพระเยซูทรงนำเปาโล: กิจการ 16:6-15
- หีบแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าถูกยึดไป: 1 ซามูเอล 4:1-10
สำนึกในสิ่งที่พระเยซูทนทุกข์ทรมานเพื่อเรา
- พระเยซูถูกมอบให้กับคนที่ชั่วร้าย: มาระโก 14:43-65, มาระโก 15:1-32
- อิสราเอลอยากได้กษัตริย์ ซามูเอลจึงเจิมซาโล: 1 ซามูเอล 8-12
ติดตามพระเยซู ผู้เป็นพระเจ้าและกษัตริย์ของเรา
- เปโตรประกาศว่าพระเยซูคือพระเมสสิยาห์: มัทธิว 16:13-20

- ผู้หญิงเจิมพระเยซูด้วยน้ำหอม: มัทธิว 26:6-13
- กิเดโอนปลดปล่อยชาวอิสราเอล: ผู้วินิจฉัย 6-7
ไว้วางใจในพระเจ้า ไม่ใช่ในมนุษย์
- พระเยซูทรงรักษาเด็กผีสิง: มัทธิว 17:14-21
- เยฟธ่าช่วยกู้อิสราเอลและการสูญเสียลูกสาวของเขา:
ผู้วินิจฉัย 11
คุณต้องระมัดระวังคำสัญญาที่ให้ไว้
- เปโตรสัญญาที่จะติดตามพระเยซู แล้วก็ปฏิเสธพระองค์:
มัทธิว 26:31-75
- แซมสันปลดปล่อยผู้คน และตายเพราะการกระทำของตน: ผู้วินิจฉัย 13-16
เชื่อในฤทธิ์เดชแห่งการช่วยเหลือของพระเจ้า
- พระเยซูสิ้นพระชนม์ และทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย เพื่อช่วยเหลือพวกเรา:
มัทธิว 15-16
- โบอาสช่วยกู้มรดกของนางรูธ: พระธรรมนางรูธ
- การตายของพระคริสต์ที่นำมาซึ่งการไถ่: มัทธิว 27:32-66

วิธีการจัดการ	สอนทุกคนในชั้นเรียนเกี่ยวกับความรัก (นางรูธ มิตรภาพระหว่างดาวิดและโจนาธาน ดาวิดและเมฟีโบเชท ฯลฯ) ถามและวางแผนว่าเด็กแต่ละคนจะทำอะไรเพื่อสำแดงความรักต่อ ญาติๆ ที่โรงเรียน และต่อเพื่อนๆ ของพวกเขา เมื่อเด็กกำลังปฏิบัติตามสิ่งเหล่านี้ ผู้ช่วยครูจะบันทึกสิ่งเหล่านี้ไว้ในใบบันทึกรายการสาวก ซึ่งมีต่อจากตอนนี้
ความต้องการ	เด็กๆ บางคนยังไม่รู้จักพระเยซู
วิธีการสังเกต	พ่อแม่ ญาติๆ เพื่อน หรือผู้ช่วยครู พูดคุยกับเด็กแต่ละคนและกับ พ่อแม่ของเด็กเรื่องความเชื่อของเด็ก
วิธีการจัดการ	ถ้ามีเด็กเพียงหนึ่งคนหรือสองคนที่มีความต้องการแบบนี้ ผู้ช่วยครูจะประกาศกับพวกเขา และกับญาติๆ ของพวกเขาที่บ้านของพวกเขา เมื่อเด็กมารู้จักพระคริสต์ ก็จะมีกรบันทึกเหตุการณ์นี้ไว้ในใบบันทึกรายการสาวก ถ้ามีเด็กหลายคนที่มีความต้องการแบบนี้ เรื่องนี้ก็จะถูกนำเสนอให้เด็กทุกคนในชั้นเรียน จะมีการเล่าเรื่องราวของพระเยซู และการพูดคุยเป็นการส่วนตัวกับเด็กแต่ละคน และกับพ่อแม่ของเด็กด้วย หัวข้อเรื่องความรอดในพระคริสต์จะถูกกล่าวถึงอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
ความต้องการ	เด็กโตหลายคนยังไม่ได้รับบัพติศมา
วิธีการสังเกต	ผู้ช่วยครูถามเด็กหรือพ่อแม่ของเด็กว่าเด็กได้รับบัพติศมาหรือยัง

วิธีการจัดการ	เล่าและอภิปรายเรื่องการบัพติศมาในพระคัมภีร์ ผู้ช่วยครูจะจัดเวลากับพ่อแม่ของเด็กเพื่อให้เด็กรับบัพติศมา เมื่อเด็กได้รับบัพติศมาแล้ว เหตุการณ์นี้จะถูกบันทึกไว้ในไบบันที่กราชการสาวก
ความต้องการ	เด็กที่ได้รับบัพติศมายังไม่เข้าร่วมพิธีศีลมหาสนิท
วิธีการสังเกต	ถามเด็กหรือพ่อแม่ของเด็กว่าเด็กเข้าร่วมพิธีศีลมหาสนิทหรือไม่
วิธีการจัดการ	อ่านเรื่องปัสกาของพระเจ้า (และการอพยพออกจากประเทศอียิปต์) และการจัดพิธีศีลมหาสนิท มีการเตรียมตัวเด็กให้เข้าร่วมพิธีศีลมหาสนิทพร้อมกับพ่อแม่ เหตุการณ์นี้จะถูกบันทึกไว้ในไบบันที่กราชการสาวก
ความต้องการ	เด็กๆ หลายคนไม่รู้พื้นฐานคำสอน
วิธีการสังเกต	วิธีการสังเกต จัดเวลาประจำเพื่อถามนักเรียนทุกคนเรื่องคำสอนพื้นฐาน
วิธีการจัดการ	อ่านบางตอนในภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ที่ เกี่ยวข้องกับคำสอนนี้ เด็กสามารถมีส่วนในการแสดงละครที่มีเนื้อ เรื่องเกี่ยวกับประวัติในพระคัมภีร์ คำสอนถูกนำไปประยุกต์กับ ชีวิตของนักเรียน เมื่อเด็กสามารถปฏิบัติตามงานที่ได้รับมอบหมาย (ท่องจำข้อพระคัมภีร์ ฯลฯ) การกระทำนี้จะถูกบันทึกไว้ในไบบันที่กราชการสาวก

- การตีเมืองเยรีโค: โยชูวา 5:13-15 และ 6
เผชิญความทุกข์ยากลำบากด้วยความเชื่อ
- พระเยซูชุบลาซารัสให้ฟื้นขึ้นจากความตาย: ยอห์น 11
- ทุกคนรับผลที่ตามมาของบาปของบุคคลคนหนึ่ง: โยชูวา 7
สภาพความบาปทั้งสิ้นแด่พระเจ้า และหันกลับจากความบาปนั้น
- อานาเนียและสัปปิราเสียชีวิตเพราะความบาปของพวกเขา: กิจการ 5:1-11
- โยชูวาถูกลอบโดยกอลุยบของชาวกิเบโอน: โยชูวา 9
รักษาคำสัญญาของคุณ แต่คุณต้องระวังว่าคุณจะทำสัญญากับใคร
- เปโตรและยอห์นเป็นพยานด้วยความกล้าหาญ: กิจการ 3-4
- ดวงอาทิตย์ตั้งอยู่ที่เดิม และชาวอามโมไรต์พ่ายแพ้: โยชูวา 10
ขอให้พระเจ้าทำการของพระองค์ฝ่ายเรา
- ความเชื่อของเปาโลได้ช่วยกะลาตีเรือที่เรือล่ม: กิจการ 27
- เอสูช่วยผู้อิสราเอลจากโมอับ: ผู้วินิจฉัย 3
เราต้องหันกลับจากกันให้ว้รูปเคารพทุกชนิด และรับพระคำของพระเจ้า
- คนหว่าน: มัทธิว 13:1-23
- เดโบราห์ปลดปล่อยชาวอิสราเอล: ผู้วินิจฉัย 4-5
ทำทุกสิ่งเพื่อพระสิริของพระเจ้า

- เปโตรยอมรับว่าชนต่างชาติเป็นพี่น้องของเขาในพระเจ้า:
กิจการ 10

เรื่องราวจากช่วงเวลาของโยนาห์และเหล่าผู้พิพากษา
และภาคพันธสัญญาใหม่และการนำสิ่งเหล่านั้นไปประยุกต์ใช้:

เรื่องราวต่างๆ

- พระเจ้าสั่งให้เรากล้าหาญและไปข้างหน้าต่อไปในชัยชนะ: โยชูวา 1
ใช้ความกล้าหาญในการสร้างสาวกของพระเยซูคริสต์
- พระเยซู ผู้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย
สั่งให้เราสร้างสาวกจากชนทุกชาติของพระองค์: มัทธิว 28
- ราหับปกป้องผู้สอดแนม: โยชูวา 2 และ 6:24-25
กระทำออกมาในความเชื่อแบบง่ายๆ
- โดยความเชื่อของคนง่อยและเพื่อนของเขา
พระเยซูทรงอภัยความบาปของชายผู้ป่วยคนนี้ และทรงรักษาเขา:
มาระโก 2:1-12
- การข้ามแม่น้ำจอร์แดน: โยชูวา 3 และ 4
ติดตามพระเยซูคริสต์ด้วยสุดใจของคุณ
- พระเยซูรับบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดน: มัทธิว 3, โรม 6:1-9

ในรายการเป้าหมายการสร้างสาวกดังต่อไปนี้ ระดับความเข้าใจของเด็ก และสิ่งที่
เด็กสามารถแบ่งให้ผู้อื่น ได้ ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กและการพัฒนาฝ่ายวิญญาณของเด็ก
เราหวังว่าทุกๆ ปี เด็กจะเติบโตในความรักและความรู้เรื่องพระเจ้า

บันทึกรายการสาวกและเป้าหมาย

ทำสำเนารายการเป้าหมายสำหรับเด็กแต่ละคน เช็กเป้าหมายที่เด็กทำได้สำเร็จ

ข้อเด็ก: _____

- ☐ “ได้ต้อนรับพระคริสต์ให้เป็นพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเขา”
- ☐ ยอมรับความบาปต่อพระเจ้าและหันออกไปจากความบาปเหล่านั้น
- ☐ ได้รับบัพติศมา
- ☐ เข้าร่วมพิธีศีลมหาสนิท
- ☐ อธิษฐานเป็นประจำทุกวัน
- ☐ สำแดงความรักที่บ้าน
- ☐ สำแดงความรักต่อเพื่อนๆ
- ☐ ได้ท่องจำข้อพระคัมภีร์สำคัญๆ
- ☐ ถวายทรัพย์
- ☐ เป็นพยานเพื่อพระคริสต์
- ☐ ช่วยสั่งสอนเด็กที่อายุน้อยกว่าให้เป็นสาวกของพระเจ้า
- ☐ สามารถเล่าเรื่องการประสูติของพระเยซูได้
- ☐ สามารถเล่าเรื่องการทดลองของพระเยซูได้
- ☐ สามารถเล่าเรื่องการอัศจรรย์ของพระเยซูได้
- ☐ สามารถเล่าเรื่องการตายของพระเยซูได้
- ☐ สามารถเล่าเรื่องการเป็นขึ้นใหม่จากการตายของพระเยซูได้
- ☐ ทำงานรับผิดชอบในสังคมจนสำเร็จ
- ☐ มีงานพันธกิจในคริสตจักร

- คนสอดแนมกลับมาจากแผ่นดินแห่งพันธสัญญาด้วยความกลัว: กันดารวิถี 13-14
การเชื่อฟังพระเจ้า ถึงแม้ว่าคนอื่นมีความหวาดกลัว
- เปาโลและบาร์นาบัสบุกเบิกคริสตจักร ถึงแม้จะอยู่ท่ามกลางการกดขี่ข่มเหง: กิจการ 13-14
- แผ่นดินอ้าปากออกและกลืนกบฏ: กันดารวิถี 16
รักษาความถ่อมใจ ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และความรักระหว่างผู้เชื่อ
- ยากอบและยอห์นขอสิทธิพิเศษ: มัทธิว 20:20-28
- งูที่มาจากทองสัมฤทธิ์: กันดารวิถี 21:4-9
ไว้วางใจว่าพระเยซูจะประทานความรอด
- พระเยซูพูดกับนิโคเดมัส: ยอห์น 3
- ลาของบาลาอัมพุดออกมา: กันดารวิถี 22
รู้จักเสียงของพระเจ้า
- พระเยซูถูกกล่าวโทษว่ามีอำนาจของวิญญาณชั่ว: มัทธิว 12:22-45
- บาลาอัมอวยพรอิสราเอล: กันดารวิถี 23-24
ยอมรับและอวยพรคนของพระเจ้า

- พระเยซูจัดเตรียมชาวอิสราเอลให้พร้อมที่จะรับอาณาจักรของพระองค์: มัทธิว 10
- พระเจ้าทรงประทานบัญญัติสิบประการ: อพยพ 20, 24
เชื่อฟังทุกคำสั่งของพระเจ้า
- บ้านที่สร้างบนศิลา: มัทธิว 7:24-29
- รูปเคารพวัวทองคำถูกสร้าง: อพยพ 32
ออกห่างจากการไหว้รูปเคารพและความชั่วทั้งสิ้น
- การพิพากษายิ่งใหญ่ที่นีนัน: วิรณ์ 20:11-15, 21:7-8
- นาคับและอาบิฮูดายต่อหน้าพระเจ้า: เลวีนิติ 10
- พระเยซูชำระพระวิหาร: ยอห์น 2:13-22
แสดงความเคารพต่อพระเจ้า
- พระเจ้าประทานกลุ่มให้ชาวอิสราเอลกิน: กันดารวิถี 11
การพึงพอใจกับสิ่งที่พระเจ้าประทานให้กับเรา
- พระเยซูเลี้ยงอาหารคนจำนวนสี่พันคน: มัทธิว 15:32-39
- มิเรียมและอาโรนวิพากษ์วิจารณ์โมเสสผู้เป็นนอองชายของพวกเขา:
กันดารวิถี 12
เคารพศิษยาภิบาลของเรา
- เฮโรดกคจีฆ่มเหงเหล่าอัครทูต: กิจการ 12

มีความรู้และสามารถแบ่งปันเรื่อง:

- ☐ ความเป็นมนุษย์ของพระเยซู
- ☐ ความเป็นพระเจ้าของพระเยซู
- ☐ การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระเยซู
- ☐ การเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์
- ☐ งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์
- ☐ ศรีเอกานุภาพ
- ☐ ความหมายของคำว่าคริสตจักร
- ☐ จุดเริ่มต้นของความบาป

ครูต้องค้นคว้าเสมอว่าก้าวต่อไปที่เด็กควรก้าวคืออะไร

จากนั้นก็บันทึกความคืบหน้าของเด็กแต่ละคนในใบบันทึกการสวาท

ครูสามารถใช้หนังสือบันทึกเล่มนี้เพื่อวัดพัฒนาการของเด็กแต่ละคนในงานภาคปฏิบัติ และรู้ว่าเด็กกำลังเชื่อฟังคำสั่งของพระเยซูหรือไม่ และเด็กยังต้องทำอะไรต่อไปอีก วิธีนี้จะทำให้ครูสามารถเตรียมคำสอนที่นักเรียนต้องการได้

หมายเหตุ: ในการสอนชั้นเรียนที่เด็กมีอายุมากกว่า

คุณสามารถทำสำเนาเรื่องเป้าหมายในการสร้างสาวกซึ่งอยู่ในหนังสือการอบรมความเป็นผู้นำของศิษยาภิบาลเล่มที่ 61 เรื่อง “หลักสูตรการสอนในคริสตจักรของคุณ”

ผมไม่รู้ว่าจะเด็กกลุ่มนี้กำลังคืบหน้าในชีวิตคริสเตียนอย่างไร
ผมจะไปเยี่ยมพวกเขาที่บ้านเพื่อจะได้รู้จักพวกเขามากขึ้น
หลังจากนั้นผมก็จะสามารถช่วยเหลือพวกเขาได้



เราสอนเด็กๆ ตามความต้องการของพวกเขา ถ้าเด็กเป็นผู้เชื่อที่ได้รับบัพติศมาแล้ว การสอนบทเรียนพื้นฐานเรื่องความรอดก็จะเป็นประโยชน์ต่อพวกเขา เราต้องช่วยเด็กคนนั้นอย่างไร? ดูคำตอบในฮีบรู 6:1-2 และมัทธิว 28:18-20

- การเป็นขึ้นมาจากความตายของพระเยซู: มัทธิว 28
- เสมาผมและเสาไฟ: อพยพ 13:20-22
ติดตามการทรงนำของพระวิญญาณของพระเจ้า
- พระเยซูทรงเรียกเลวี: มาระโก 2:13-17
- ชาวอิสราเอลข้ามทะเลแดง: อพยพ 14
ขอการปกป้องจากพระเจ้า
- พระเยซูทำให้ทะเลสงบ: มัทธิว 8:23-27
- พระเจ้าประทานมานาในทะเลทราย: อพยพ 16
ไว้วางใจในการจัดเตรียมของพระเจ้า
- พระเยซูเลี้ยงอาหารคนจำนวนห้าพันคน: ยอห์น 6
- พระเจ้าให้น้ำออกมาจากก้อนหิน: อพยพ 17, กันดารวิถี 20
ขอบคุณพระเจ้าสำหรับชีวิต
- พระเยซูทรงเป็นอาหารแห่งชีวิต: ยอห์น 6
ขอบพระคุณสำหรับชีวิตนิรันดร์
- พระเยซูจัดตั้งพิธีศีลมหาสนิท: ลูกา 22
- การจัดเตรียมสำหรับการรับกบฏยูดี: อพยพ 19
เหนือสิ่งอื่นใด การเชื่อฟังพระเจ้าควรกระทำด้วยความรัก

- โมเสสนี้ออกจากประเทศอียิปต์: อพยพ 2:11-15
ควบคุมอารมณ์ของเรา
- พระเยซูตำราว่าขอร้องและยากอบเพราะพวกเขามีวิญญาณที่อยากแก้แค้น:
ลูกา 9:51-56
- พระเจ้าทรงเรียกโมเสสจากพุ่มไม้ที่มีไฟ: อพยพ 3-4
การแสดงความเคารพต่อพระเจ้า
- พระเยซูทรงจำแลงพระกาย: มัทธิว 17
- โมเสสและฟาโรห์: อพยพ 5:, 6:28-7:13
แสวงหาความยุติธรรมอย่างกล้าหาญ
- การตายของขอร้องผู้ให้รับบัลลังก์: มาระโก 6
- ภัยพิบัติสิบประการ: อพยพ 7-11
- การอัศจรรย์แรกของพระเยซู: ขอร้อง 2:1-12
เข้มแข็งและเชื่อฟังพระเจ้า
- เลือดที่ป้ายตรงเสาประตู: อพยพ 12
- การถูกตรึงบนไม้กางเขนของพระเยซู: มาระโก 15, ขอร้อง 1:29
ไว้วางใจในลูกแกะของพระเจ้า

ถ้านักเรียนยังไม่เป็นผู้เชื่อ หรือเพิ่งเป็นผู้เชื่อใหม่
เราจะไม่บังคับให้เขาเรียนสิ่งที่เขายังไม่สามารถเข้าใจได้ ทำไม?

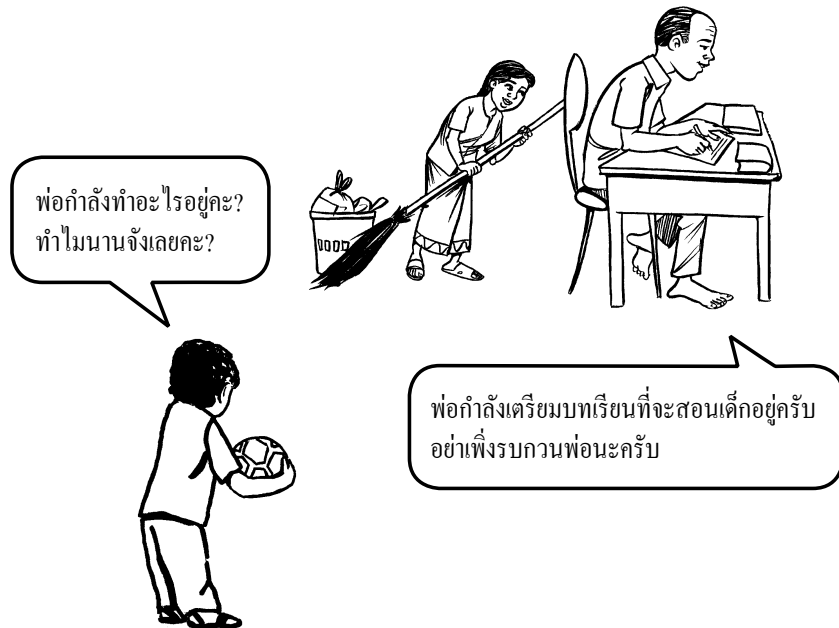
เราสอนผู้ที่ไม่เชื่อให้รู้เรื่องพระกิตติคุณ (ความรัก
และความบริสุทธิ์ของพระเจ้าเพียงองค์เดียว ผู้ลงโทษความบาปทั้งหมด
ความตายและการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระคริสต์
และการอภัยบาปแก่ทุกคนที่ต้อนรับพระองค์มาเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด)

เช่นเดียวกันกับผู้ใหญ่ เด็กจะเข้าใจเรื่องฝ่ายวิญญาณก็ต่อเมื่อเขาารู้จักพระเยซูคริสต์
ว่าทรงเป็นพระเจ้าและเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเท่านั้น ทำไม?
ดูคำตอบใน 1 โครินธ์ 2:9-16

บทเรียนจะเป็นประโยชน์สำหรับเด็ก
เมื่อเรานำมันมาประยุกต์ใช้กับความต้องการของพวกเขา
ไม่ว่าความต้องการนั้นจะเป็นอะไรก็ตาม

หลักการที่สอง ใช้เวลาเตรียมบทเรียนอย่างเพียงพอ

เราเตรียมบทเรียน เพื่อจะสามารถช่วยให้เด็กจัดการกับปัญหาและความต้องการของตัวเอง



ครูที่มีสติปัญญาจะเตรียมแผนการสอนอย่างน้อยหนึ่งอาทิตย์ล่วงหน้า
การทำทุกอย่างในนาทีสุดท้ายเป็นการไม่ให้เกียรติกับพระวณะและนักเรียน
พระเจ้าต้องการให้ครูทุกคนเตรียมตัวมาอย่างดี (1 ทิโมธี 4:13, 2 ทิโมธี 2:15)
โดยการอธิษฐาน อ่านข้อพระคัมภีร์ที่เหมาะสมด้วยความระมัดระวัง
และนำข้อพระคัมภีร์นั้นไปประยุกต์ใช้กับความต้องการของนักเรียน

- โยเซฟทำนายความฝันของฟาโรห์: ปฐมกาล 41
ไว้วางใจว่าพระเจ้าจะประทานสติปัญญาให้กับเรา
- การจับปลาอย่างน่าอัศจรรย์: ลูกา 5:1-11
- โยเซฟช่วยเหลือพี่ชาย: ปฐมกาล 42-47
ให้อภัยผู้ที่ทำร้ายเรา
- คนใช้ที่ไม่ยอมให้อภัย: มัทธิว 18:23-35

เรื่องราวต่างๆ ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับโมเสส ที่เกี่ยวเนื่องกับเรื่องราว
และการประยุกต์ใช้เรื่องนั้นในภาคพันธสัญญาใหม่:

เรื่องต่างๆ

- ชาวอิสราเอลทุกข์ยากลำบากในประเทศอียิปต์: อพยพ 1
กำลังผ่านพ้นเวลาความลำบากด้วยความเชื่อ
- ความทุกข์ยากลำบากที่เปาโลประสบ: กิจการ 21:27-40, กิจการ 22-23, 2
โครินธ์ 11:21-23
- เจ้าหญิงช่วยเด็กทารก: อพยพ 2:1-10
ไว้ใจว่าพระเจ้าจะดูแลเราในช่วงที่เราทนทุกข์ยาก
- พระเยซูทรงรักษาคนโรคเรื้อน: มัทธิว 8:1-4

- ยาโคบคืนดีกับเอซาว: ปฐมกาล 32-33
การคืนดีกับผู้ที่เราเคยลบหลู่
- คนบาปได้กลับคืนดีกับพระเจ้า (การให้สัตยาบันของยอห์น): มัทธิว 3
การคืนดีกับพระเจ้า ผู้ซึ่งเราเคยลบหลู่
- ยาโคบปล้ำกับทูตสวรรค์: ปฐมกาล 32:22-32
การมูมานะในการอธิษฐานต่อพระเจ้า
- หญิงม่ายและผู้พิพากษาที่ไม่มีความยุติธรรม: ลูกา 18:1-8
- โยเซฟถูกพี่ชายขาย: ปฐมกาล 37
หันออกไปจากความอิจฉาและความโลภทุกชนิด
- ยูดาขายพระเยซูเพราะอยากได้เงิน: มัทธิว 26:14-16, 47-50 มัทธิว 27:3-10
- โยเซฟปฏิเสธการช่วยเหลือที่ชั่วร้ายของภรรยาของโปทิฟาร์: ปฐมกาล 39
รักษาตัวเองให้ออกห่างจากความบาปทุกชนิด
- สิ่งที่ทำให้เป็นมลทิน: มัทธิว 15:1-20
- โยเซฟแปลความฝันสองอย่าง: ปฐมกาล 40
ไว้วางใจในความรอดของพระเจ้า
- พระเยซูผู้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย ได้ปรากฏตัวต่อมารีย์ชาวมักดาลา:
ยอห์น 20:1-18

ครูเลือกวิธีที่ดีที่สุดในการนำเสนอหัวข้อต่างๆ ตัวอย่างเช่น การเล่านิทาน
การถามคำถาม การนำการอภิปราย การเดินเล่น
ในการเสนอความคิดเห็นสิ่งที่สามารถมองเห็นได้ ให้ใช้สื่อที่ตามองเห็นเช่น:

- รูปภาพ
- กระดานดำ
- อุปกรณ์ประกอบการสอน
- ละครสั้นๆ
- กราฟที่ทำจากผ้าสักหลาด
- บทกลอนประกอบการสอน
- เกมสั้ต่างๆ
- ละครใบ้
- ฯลฯ

สิ่งที่สำคัญ: เราจะจำ 10% ของสิ่งที่เราได้ยิน 50% ของสิ่งที่เราเห็น และ 80%
ของสิ่งที่เราทำ

ครูต้องเริ่มเตรียมแผนการสอนนักเรียนเมื่อไร?

หนุนใจครูให้เตรียมแผนการสอนอย่างน้อยหนึ่งอาทิตย์ล่วงหน้า
อธิษฐานสำหรับนักเรียนแต่ละคนและความต้องการของพวกเขา

เราขอสดับสัญญาจากพระเจ้าเพื่อช่วยให้เด็กต้อนรับพระเยซูคริสต์
เชื่อฟังคำสั่งของพระองค์ และรักครอบครัวของเขา และเพื่อนๆ ที่โรงเรียน

ในการเตรียมบทเรียน ครูจะทำตามขั้นตอนสามขั้นตอนนี้:

1. ศึกษาพระวจนะด้วยคำอธิษฐานเพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับความต้องการและชีวิตของนักเรียน
2. เลือกและเตรียมวิธีการนำเสนอบทเรียน
(นิทาน คนตรี การใช้ตัวอย่างต่างๆ ฯลฯ)
3. หาวิธีตรวจสอบงานภาคปฏิบัติที่นักเรียนได้ทำไปแล้ว

ก่อนที่จะเริ่มชั้นเรียน ครูจะเตรียมห้องเรียน และจัดอุปกรณ์ที่นักเรียนต้องการ
(สมุด พระคัมภีร์ ดินสอ กรรไกร ฯลฯ)

หลักการที่สาม นำเสนอบทเรียนอย่างชัดเจนอย่างมีชีวิตชีวา

เด็กๆ ไม่มีสมาธิที่ยาวเท่ากับผู้ใหญ่

ครูที่ดีจะไม่เป็นผู้สอนฝ่ายเดียวเป็นเวลานานจนเด็กๆ รู้สึกเบื่อและถูกรบกวน

- พระเยซูยอมรับน้ำพระทัยของพระบิดา เพื่อจะมอบชีวิตของพระองค์ให้แก่เรา
จากนั้นพระองค์ก็ถูกตรึงบนไม้กางเขน: มัทธิว 26:36-46, ยอห์น 19:17-27
- การแสวงหาภรรยาให้อิสอัค: ปฐมกาล 24
ยอมให้พระเจ้านำทางชีวิตของเรา
- ชาวประมงติดตามพระเยซู: มัทธิว 4:18-22
- เอลาซาบาสภานิพนธ์หัวใจของตัวเอง: ปฐมกาล 25:14
การขอบคุณพระเจ้าสำหรับมรดกในสวรรค์ของเรา
- โหราจารย์ตามหาพระบุตรของพระเจ้า: มัทธิว 2
- อิสอัคอวยพรยาโคบและเอซาว: ปฐมกาล 27
แสวงหาพระพรจากพระเจ้า
- พระเยซูรักษาหญิงที่แตะต้องฉลองพระองค์: มัทธิว 9:18-26
- ยาโคบเห็นบันไดที่ขึ้นไปสู่สวรรค์: ปฐม 28
อธิษฐานในความเชื่อ โดยรู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเรา
- คนเก็บภาษีอธิษฐาน: ลูกา 18:9-14
- ยาโคบทำงานเป็นเวลา 14 ปี เพื่อจะได้รัเซเลมาเป็นภรรยา: ปฐมกาล 29
การมูมานะในการเชื่อฟังน้ำพระทัยของพระเจ้า
- เปาโลมีความมูมานะในการเป็นมิชชันนารี: กิจการ 14

- พระสัญญาของพระเจ้าต่ออับราฮัม: ปฐมกาล 15
การอยู่ด้วยความเชื่อในพระเจ้า
- พระเยซูรักษาชายตาบอดสองคน: มัทธิว 9:27-31
- พระคริสต์ผู้ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย ทรงปรากฏตัวที่หมู่บ้านเอมมาอูส: ลูกา 24:13-35
- พระเจ้าทรงสัญญาที่จะประทานบุตรชายให้กับอับราฮัม: ปฐมกาล 18
มาหาพระคำของพระเจ้าด้วยความเชื่อ
- พระเจ้าสัญญาที่จะให้บุตรชายแก่มารีย์: ลูกา 1:26-56
- อับราฮัมอธิษฐานอ้อนวอนสำหรับเมืองโสโดม: ปฐมกาล 18:16-33
อธิษฐานสำหรับผู้หลงหาย
- ผู้เลี้ยงแกะที่ดี ออกตามหาแกะที่หลงหายไป: ลูกา 15:1-7 พระเยซูอธิษฐานสำหรับตัวเอง: ยอห์น 17
- การเกิดของบุตรชายแห่งพันธสัญญา: ปฐมกาล 21
ความเชื่อในพระสัญญาต่างๆ ของพระเจ้า
- การประสูติของพระเยซู: มัทธิว 1
- พระเจ้าทดสอบความเชื่อของอับราฮัม: ปฐมกาล 22
การเชื่อฟังพระเจียมากกว่าทุกสิ่ง



การสอนไม่เป็นเพียงแต่การอ่านบทเรียนให้เด็กๆ ฟังเท่านั้น
ต้องมีการจดบันทึกหัวข้อที่สำคัญ การพูดต้องชัดเจนและมีพลังอำนาจด้วย

พูดกับเด็กๆ ด้วยความรักและรอยยิ้มที่อบอุ่น คิดถึงเด็กที่คุณกำลังพูดด้วย
ถ้าครูเพียงแต่คิดถึงเนื้อหาที่สอนอยู่ เด็กๆ
ก็จะรู้สึกเบื่อและบทเรียนนั้นจะไม่มีผลสำคัญต่อพวกเขา
ครูที่มีสติปัญญาจะอธิษฐานออกเสียงเพื่อขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานความเข้าใจทั้งกับครูและกับนักเรียน

เด็กสามารถจดจ่อในกิจกรรมหนึ่งได้ในจำนวนนาฬิกาที่เท่ากับอายุของเขา
ตัวอย่างเช่น เด็กที่อายุเจ็ดขวบจะสามารถจดจ่อได้ดีเป็นเวลาเพียงเจ็ดนาทีเท่านั้น
หลังจากนั้นเขาต้องการทำกิจกรรมใหม่

เด็กจะตอบสนองต่อความรักของครูมากกว่าวิธีการสอนของครู



ครูที่มีสติปัญญาจะไม่สอนสิ่งที่นักเรียนสามารถรู้ด้วยตัวเองได้ ตัวอย่างเช่น
เราจะไม่สอนโรมบทที่ 8 เหมือนกับที่เรากำลังเทศนาอยู่ในขณะที่เด็กๆ
เป็นเพียงผู้ฟัง วิธีที่ดีกว่าคือการบอกว่า:
“ให้เราหาสามสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำเพื่อเรา ในโรมบทที่ 8”

ในทางเดียวกัน วิธีที่ดีอีกวิธีหนึ่งคือการบอกว่า:
“ให้เราหาสิ่งที่เกิดขึ้นกับคริสตจักรในเมืองซีซารียา
และน้องเอะจะเล่าให้พวกเราฟังเรื่องเปโตรและโครเนลิอัสในกิจการ บทที่ 10”

- โนอาห์และเรื่อ: ปฐมกาล 6-9
เราต้องสารภาพความบาปของเรา
- บุตรน้อยหลงหาย: ลูกา 15
การกลับใจใหม่และการกลับมาหาพระเจ้า
- หอบาเบล: ปฐมกาล 11
ไว้วางใจในพระเจ้า ไม่ใช่ในพลังของมนุษย์
- การเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์: กิจการ 2
- อับราฮัมเชื่อฟังการทรงเรียกของพระเจ้า: ปฐมกาล 12
ความเชื่อในการกระทำ
ความเชื่อในการกระทำ
- พระเยซูรักษาคนไข้ของนายร้อยที่เชื่อในพระเจ้า: มัทธิว 8
- อับราฮัมช่วยปลดปล่อยโลท: ปฐมกาล 14
จงเข้มแข็งเมื่อต้องเผชิญกับคนชั่วร้าย
- เปโตรและยอห์นถูกจำคุก: กิจการ 4
- คนไข้ของอับราฮัมและโลททะเลาะกัน: ปฐมกาล 13
ทิ้งความเห็นแก่ตัวทั้งสิ้นออกไป
- คนไข้ที่สัตย์ซื่อและไม่สัตย์ซื่อ: ลูกา 12:41-48

- เขียนรายการเรื่องเล่าสำหรับพ่อแม่ เพื่อพ่อแม่จะสามารถสอนลูกๆ ของพวกเขาได้:

เรื่องจากพระคัมภีร์สำหรับเด็กๆ

เรื่องของวีรบุรุษที่เกี่ยวกับเรื่องในภาคพันธสัญญาใหม่และการนำสิ่งเหล่านั้นไปปฏิบัติ:

เรื่องเล่า

- การทรงสร้าง: ปฐมกาล 1-2
ขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับทุกๆ สิ่ง
- การเป็นขึ้นมาจากความตายของพระเยซู: มัทธิว 28
ขอบพระคุณสำหรับการทรงสร้างใหม่
(พระเยซูทรงเป็นขึ้นมาจากความตายซึ่งเป็นผลแรกของการทรงสร้างใหม่นี้)
- อาดัมและเอวา: ปฐมกาล 3
ใช้พระคำของพระเจ้าเพื่อปฏิเสธการทดลอง
- พระเยซูทรงปฏิเสธการทดลอง: มัทธิว 4
- คาอินและอาเบล: ปฐมกาล 4
สรรเสริญพระเจ้าด้วยจิตใจที่บริสุทธิ์
- พระเยซูและหญิงชาวสะมาเรีย: ยอห์น 4

การนำเสนอต้องเป็นการเสนอแบบสั้นๆ เวลาเล่าเรื่องให้เด็กเล็กฟังจำนวนสามถึงสี่นาทีก็เพียงพอแล้ว
หลังจากนั้นก็ให้นำคำสอนเหล่านั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตของพวกเขา ต่อมาเด็กๆ ต้องได้รับมอบหมายให้ทำอะไรบางอย่าง:

- ท่องจำข้อพระคัมภีร์
- ระบายสี
- เรียนรู้บทกลอนหรือบทเพลง
- นำเรื่องราวต่างๆ ไปประยุกต์ใช้กับบทเรียน
- แสดงละคร ฯลฯ
- _____
- _____
- _____

หลักการที่ดี รักษาระเบียบวินัยกับเด็กๆ



เด็กที่ไม่มีระเบียบวินัยจะขัดขวางการเรียนรู้ของเด็กคนอื่น ๆ
ครูต้องไม่ประนีประนอมกับความไร้ระเบียบ
ขอให้เด็กที่มีความรับผิดชอบช่วยรักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียน
ครูจะตักเตือนนักเรียนด้วยความรัก ด้วยความยุติธรรม
และด้วยความมั่นคงอย่างสม่ำเสมอ ตั้งแต่ชั่วโมงแรก
ถ้าครูอนุญาตให้นักเรียนกระทำการที่ไม่ดี เด็กๆ ก็จะไม่เคารพครู

วิธีการตักเตือนความไร้ระเบียบ:

- หยุดพูด นั่งดูเด็กๆ รอนกว่าเขาจะเงียบ
- พูดเสียงต่ำๆ (ห้ามตะโกน) แล้วถามเด็กที่กำลังก่อความวุ่นวายว่า:
“คุณกำลังทำอะไรอยู่?” และ

ภาคปฏิบัติ

- เริ่มฝึกอบรมพ่อแม่และคนอื่นที่มีความรับผิดชอบ (ทั้งชาย หญิง คนหนุ่มสาวและเด็กโต) ให้รับใช้ด้านการฝึกสอนเด็กคนอื่น ๆ ใ้จับทรีเียนนี้ในการอบรมคนเหล่านั้น
- เขียนแผนประกาศกับเด็กคนอื่นๆ ในพื้นที่นั้น (ไม่วางแผนเฉพาะเวลาที่มีการประชุมกันอย่างเป็นทางการในวันอาทิตย์เท่านั้น แต่ในบ้านของพวกเขาในระหว่างสัปดาห์ด้วย)

- เด็กๆ สนุกกับการเฉลิมฉลองเทศกาลพิเศษ
วางแผนรายการที่ไม่เพียงแต่ทำให้พวกเขาต้องท่องจำประโยคที่ไม่มีความหมาย แต่ให้พวกเขาสามารถสื่อสารความหมายที่แท้จริงของเทศกาลศักดิ์สิทธิ์เหล่านั้น เช่นวันคริสต์มาส วันอีสเตอร์ และวันแม่
- ช่วยให้ครูเรียนรู้และซ้อมวิธีการเล่าเรื่องจากพระคัมภีร์
และรวมภาคปฏิบัติในวิธีที่จะทำให้เด็กๆ
เชื่อฟังพระคำของพระเจ้าในชีวิตของพวกเขา
คุณสามารถใช้รายการดังต่อไปนี้ในการเล่าเรื่องต่างๆ จากพระคัมภีร์ได้

หลักการที่แปล นำเสนอเรื่องในวิธีที่เสริมสร้าง

เล่าเรื่องซ้ำ

โดยเฉพาะเรื่องการตายและการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระเยซูหลายๆ ครั้งต่อปี

จำกัดเวลาให้เหมาะกับสมรรถภาพของอายุและการพัฒนาการของเด็ก

เรื่องบางเรื่องจะคลุมพระคัมภีร์หลายตอน ควรมีการเลือกตอนที่สำคัญที่สุด

ตัวอย่างเช่น เรื่องของโนอาห์อยู่ในพระธรรมปฐมกาล 6-9

ให้คุณอ่านพระคัมภีร์บทต่างๆ นี้อย่างรอบ เพื่อเลือกเรื่องที่จะเล่าให้เด็ก เด็กเล็กๆ สามารถรับฟังได้เพียง สาม หรือ สี่ หัวเรื่องเท่านั้น

ผสมผสานเรื่องต่างๆ จากภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่

ภาคพันธสัญญาเดิม แสดงให้เห็นเรื่องราวความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า

กับสิ่งทั่วไปในชีวิตประจำวัน ซึ่งทำให้ง่ายต่อการเข้าใจ

ส่วนเรื่องในภาคพันธสัญญาใหม่เป็นการประยุกต์ความจริงเดียวกันนี้

กับเรื่องฝ่ายวิญญาณ สิ่งที่เป็นอยู่ในรันดร์ และสิ่งที่มองไม่เห็น

จึงเป็นการคิดที่ควรเล่าเรื่องจากภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่สลับกัน
หนึ่งชั่วโมงเรียน หรือในสองชั่วโมงเรียนต่อกัน

พัฒนาการนำเสนอบทเรียนโดยการฝึกซ้อม

ซ้อมการอ่านและการเล่าเรื่องหลายๆ ครั้งก่อนที่จะเล่าให้เด็กฟัง

เพื่อให้การเล่าเรื่องให้เด็กฟังกลายเป็นเรื่องที่ยั่งยืน

“คุณควรทำตัวอย่างนี้ต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าหรือเปล่า?” ให้เด็กตอบ
เด็กควรยอมรับความผิดและตัดสินใจการกระทำของตัวเอง

- ขอให้พ่อของเด็กพูดคุยกับลูกของตัวเองเกี่ยวกับความประพฤติ
- ให้เด็กนั่งใกล้ๆ ครู
- ถ้าเด็กอยู่ไม่นิ่ง ให้คุณมอบหมายหน้าที่ที่เป็นประโยชน์ให้เด็กทำ
ขอให้เด็กคนนั้นช่วยคุณในบางเรื่อง หรือขอให้เด็กคนนั้น ไปช่วยเด็กคนอื่น
- คุยกับเด็กคนนั้นเป็นการส่วนตัว
ให้เขาแน่ใจว่าคุณต้องการมิตรภาพจากเด็กคนนั้น
ขอให้เขามีส่วนช่วยในชั้นเรียน

เตรียมสถานที่สบายๆ และเป็นที่ดึงดูดนักเรียน ถ้าห้องมีอากาศร้อนหรือหนาวเกินไป
หรือขาดเก้าอี้ เด็กๆ จะไม่มีสมาธิที่ดีได้



หลักการที่ห้า นำพระคำของพระเจ้าไปประยุกต์ใช้ในชีวิตของนักเรียน



นักเรียนทำงานภาคปฏิบัติที่เชื่อมโยงกับบทเรียน

ถ้าเด็กเป็นเพียงแต่ผู้ฟังเท่านั้น ก็จะไม่เกิดประโยชน์อะไร ทำไมถึงเป็นเช่นนั้น?

(ยากอบ 1:22)

จัดเส้นใต้ในสิ่งที่เหมาะสมกับเด็กโต:

- ก. พูดคำเดิมแบบซ้ำไปซ้ำมา
- ข. เตรียมเรื่องราวจากพระคัมภีร์ เพื่อจะนำเสนอเป็นการแสดง
- ค. นำเสนอการแสดงเรื่องจากพระคัมภีร์ให้กับเด็กที่อายุน้อยกว่า
- ง. แยกเด็กผู้หญิงออกจากเด็กผู้ชาย เมื่อพูดเรื่องเฉพาะเกี่ยวกับผู้หญิงหรือผู้ชาย
- จ. วาดภาพต่างๆ สำหรับเด็กเล็กกว่า
- ฉ. ประดิษฐ์และใช้หุ่นเชิด
- ช. ลงโทษเด็กเล็กกว่าเมื่อพวกเขาประพฤติตัวไม่เหมาะสม

คำตอบ: ข ก ง จ ฉ

ตั้งแต่ 10 ขวบ จนถึงวัยรุ่น

เด็กกลุ่มนี้ชอบแสดงละครต่างๆ

พวกเขาสามารถฟังเรื่องที่ยาวกว่า 15 นาที

ถ้ามันเป็นเรื่องที่มีการเตรียมมาอย่างดีและสามารถนำไปใช้ในชีวิตของพวกเขาได้ ส่วนใหญ่แล้วเด็กกลุ่มนี้จะสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่า ถ้ามีการแยกหญิงชายออกจากกัน

พวกเขาสามารถเตรียมละคร พวกเขาสามารถจับทพุดจากเรื่องต่างๆ ในพระคัมภีร์ และสามารถแสดงเรื่องเหล่านั้นออกมาได้ พวกเขายังสามารถเล่าเรื่องให้เด็กเล็กกว่า หรือแสดงเป็นละครออกมาให้เด็กๆ ก็ได้ คุณควรตกลงวิธีนี้กับครูคนอื่นๆ

พวกเขาสามารถสร้างและใช้หุ่นเชิดในการเล่าเรื่องราวจากพระคัมภีร์ได้

ถ้าพวกเขาเขียนหนังสือคล่อง พวกเขาก็สามารถเขียนคำตอบต่อคำถามได้
คุณสามารถถามได้ว่า: “เรื่องนี้มีผลกระทบต่อวิธีการดำเนินชีวิตของคุณอย่างไร?”
ถามคำถามเพื่อผลักดันและนำแต่ละบทเรียนไปประยุกต์ใช้

เด็กที่มีความสามารถมากกว่าควรเตรียมเรื่องเล่าให้กับเด็กคนอื่นๆ
ครูจะเล่าเรื่องจากพระคัมภีร์กับเด็กคนนี้เป็นบางส่วนตัว
และช่วยให้เด็กทำตามคำสอนนี้ เพื่อเขาจะสามารถนำเรื่องนี้ไปเล่าให้คนอื่นๆ
ในกลุ่มได้

จัดให้เด็กโตกว่าเล่าเรื่องให้เด็กเล็กกว่า ซึ่งอาจเป็นการเล่าในรูปแบบที่สั้นกว่าก็ได้

ครูและนักเรียนนำบทเรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตของพวกเขา พวกเขาเชื่อฟังคำสั่ง
ของพระเจ้า:

- พวกเขาต้อนรับพระคริสต์เป็นพระเจ้าและเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขา
- พวกเขารับบัพติศมาและเข้าร่วมในพิธีศีลมหาสนิท
- พวกเขาช่วยเหลือคริสตจักร โดยการถวายทรัพย์และการมีส่วนร่วม
- พวกเขาเป็นพยานเพื่อพระคริสต์และมีส่วนในกิจกรรมของคริสตจักร
- พวกเขาสำแดงความรักของพระคริสต์ที่บ้าน ที่โรงเรียน และในทุกๆ ที่
- พวกเขาช่วยเหลือคนป่วยและผู้ยากไร้

เป้าหมายของครูสอนพระคัมภีร์คือ ต้องการให้นักเรียนแต่ละคนทำงานเพื่อพระเจ้า
ไม่ว่าจะโดยวิธีเล็กๆ น้อยๆ ตัวอย่างเช่น เด็กโตสามารถเป็นผู้ช่วยครู
โดยการช่วยสอนเด็กเล็กในสิ่งที่เด็กโตรู้อยู่แล้ว เด็กคนอื่นๆ
ก็เป็นพยานต่อเพื่อนและสำแดงความรักในภาคปฏิบัติต่อเพื่อนและเพื่อนบ้าน

ไม่มีใครสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้ดี ถ้าคนนั้นเป็นเพียงแต่ผู้ฟังที่ดีเท่านั้น
นักฟุตบอลไม่สามารถรู้วิธีการเตะบอลโดยการอ่านจากหนังสืออย่างเดียวเท่านั้น

พระคัมภีร์ต้องการให้เราสอนโดยใช้ตัวอย่างของเรา
และการใช้พระคำของพระเจ้า

ในทุกบทเรียนเราต้องรวมงานภาคปฏิบัติที่เกี่ยวข้องด้วย

 แต่ท่านทั้งหลายจงเป็นคนที่มีประพฤติกรรมตามพระวจนะนั้น

ไม่ใช่เป็นแค่เพียงผู้ฟังเท่านั้น ซึ่งเป็นการลงตนเอง(ยากอบ 1:22)

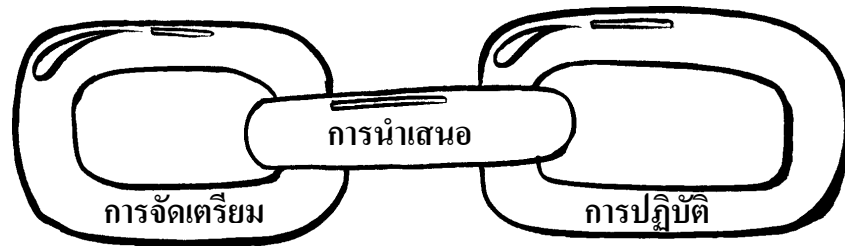
ทำไมบทเรียนทุกบทต้องประกอบด้วยภาคปฏิบัติ?

บทเรียนต้องมีการประยุกต์การปฏิบัติด้วย

เพื่อเด็กจะสามารถทำออกมาเป็นภาพที่เห็นชัด

เด็กจะไม่เพียงแต่เป็นผู้ฟังพระคำเท่านั้น

ถ้าคริสเตียนไม่ทำงานเพื่อพระเจ้า เขาก็เป็นคริสเตียนที่กำลังหลอกลวงตัวเอง



ถ้าไม่มีการทำตามข้อใดข้อหนึ่งในสามข้อนี้ ก็จะไม่เกิดประโยชน์อะไร
การสอนจะมีเป้าหมายอะไร ถ้าครูสอนไม่ได้เตรียมการสอนมาอย่างดี?

ขีดเส้นใต้สิ่งที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 6-9 ขวบ

- ก. พวกเขาอยู่นิ่งได้ยาก
- ข. พวกเขาชอบแสดงและเลียนแบบเหตุการณ์ต่างๆ จากเรื่องเล่า
- ค. พวกเขาสามารถรับฟังคนอื่นพูดเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงได้อย่างสบายๆ
- ง. พวกเขาชอบตอบคำถามและพูดอภิปราย
- จ. พวกเขาอยากจะได้รับผิชอบงานง่ายๆ
- ฉ. พวกเขาสามารถสอนเด็กที่มีอายุน้อยกว่าได้

คำตอบได้แก่: ก ข ง จ ฉ เด็กๆ นี้ไม่อยากฟังเรื่องเล่าที่นานกว่า 15 หรือ 20 นาที



เรื่องเล่าอาจใช้เวลาสิบห้านาที ถ้าเรื่องถูกแยกและมีการแสดงเพิ่ม
เรื่องเล่าก็อาจจะเพิ่มเป็นยี่สิบนาทีก็ได้

ครูสามารถให้เด็กวาดรูปเกี่ยวกับเรื่องด้วยก็ได้ แล้วให้เด็กๆ
ระบายสีและตัดเป็นภาพประกอบ

เด็กอายุรุ่นนี้สามารถเรียนรู้ได้ง่าย
เมื่อมีภาพหรืออุปกรณ์ที่ช่วยสอนอะไรบางอย่างเกี่ยวกับพระเจ้า ถ้าคุณใช้ดอกไม้
คุณสามารถอธิบายได้ว่าพระเจ้าประทานสิ่งที่สวยงามให้กับพวกเรา
(มัทธิว 6:28-30) ใช้อุปกรณ์ง่ายๆ ที่เด็กๆ รู้จักหรือเห็นเป็นประจำ เมื่อเด็กๆ
เห็นสิ่งของเหล่านี้ พวกเขาจะคิดถึงพระเจ้าทุกวันเช่นกัน

เด็กรุ่นนี้สามารถรับงานรับผิดชอบได้ ครูสามารถขอให้พวกเขาช่วยสอนเด็กเล็กกว่า
ตัวอย่างเช่น พวกเขาสามารถเล่าเรื่องให้เด็กเล็กกว่าฟังได้ และยังสามารถช่วยทำความสะอาดห้องและประดิษฐ์เครื่องตกแต่งที่จะนำกลับบ้านได้ด้วย

ถามคำถามง่ายๆ ที่เด็กจะสามารถตอบหรือแสดงความคิดเห็นได้ ก่อนอื่น
คุณควรบอกแนวทางให้เด็กก่อน ตัวอย่างเช่น
ก่อนที่คุณจะเล่าเรื่องของรูธให้พวกเขาฟัง คุณสามารถพูดเกริ่นว่า
“ในเรื่องที่ครูจะเล่า ครูจะบอกชื่อของคนที่จะช่วยให้รูธออกมาจากความยากจน
ให้นักเรียนฟังครูเล่าเรื่องนี้ให้คินะ เพื่อนักเรียนจะบอกครูได้ว่าคนคนนั้นคือใคร”

พ่อแม่และครูนำเด็กๆ ให้ถวายชีวิตแด่พระคริสต์
สอนให้พวกเขาเรียนรู้วิธีการอธิษฐานและการอ่านพระคัมภีร์เป็นประจำทุกวัน
ไปโบสถ์ด้วยความสัสมย์ชื่อ ถวายทรัพย์และเครื่องบูชา
และพูดเรื่องพระคริสต์ให้คนอื่นฯ

ถ้าครูเตรียมและนำการสอนไปประยุกต์ใช้อย่างดี คำสอนของครูก็จะเสริมสร้างนักเรียน
ทำไมนักเรียน ไม่ถูกเสริมสร้างถ้าเขาไม่ทำงานภาคปฏิบัติ?

การนำพระคำของพระเจ้าไปปฏิบัติในชีวิตของนักเรียน เป็นเป้าหมายของการสอน
คริสเตียนศึกษา

อะไรเป็นสามหลักการสำคัญของทุกๆ บทเรียน?

1. การจัดเต
2. การนำเสนอ
3. การปฏิบัติ

ทุกๆ บทเรียนต้องมีการจัดเตรียม การนำเสนอ และการนำไปปฏิบัติ

การจัดเตรียมรวมการอธิษฐาน การค้นหาความต้องการของนักเรียน
การศึกษาเนื้อหาในพระคัมภีร์ และการนำเสนอบทเรียน
(มอบหมายการนำเสนอส่วนต่างๆ ให้กับครูผู้ช่วย อุปกรณ์การสอน เกมส์ ฯลฯ)

การนำเสนอรวมถึงการสอนที่คุณได้เตรียมไว้ และคำถามที่จะถามเด็กและการนำไป
ปฏิบัติในชีวิตประจำวันด้วยถ้าผู้เรียนไม่ตอบคำถามก่อน ให้ถามคำถามง่ายๆ

งานภาคปฏิบัติรวมสิ่งที่เด็กทำเพื่อเป็นการเชื่อฟังคำสอน
ซึ่งครูได้อธิบายไว้ในช่วงที่นำเสนอบทเรียนแล้ว

โดยครูควรอธิบายอย่างชัดเจนว่านักเรียนควรทำอะไร
ไม่มีคำสอนพระธรรมใดที่ถูกต้องแล้วไม่ได้นำไปปฏิบัติทันที
บางครั้งเด็กอาจจะนำไปปฏิบัติที่บ้านก็ได้ หรือในเวลาอื่น
เด็กจะเชื่อมโยงเรื่องราวจากพระคัมภีร์และการประยุกต์ใช้คำสอนนั้นกับพ่อแม่
เพื่อนๆ หรือนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า ให้เวลาผู้ช่วยสอนที่จะพูดคุยกับนักเรียนแต่ละ
คนเกี่ยวกับวิธีที่พวกเขาจะปฏิบัติสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้มา

วิธีใดเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะนำบทเรียนเรื่องการรักเพื่อนบ้านของตัวเองไปปฏิบัติ?

- ☐ อ่านเรื่องชาวสะมาเรียผู้ใจดี
- ☐ ไปเยี่ยมเยียนเพื่อนที่ไม่สบายและนำของฝากไปด้วย
- หรือไปเล่นนิทานให้เพื่อนฟัง
- ☐ เรียนรู้ข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวกับความรักจนเข้าใจอย่างกระจ่าง

วิธีการปฏิบัติที่ดีที่สุดคือ โดยการ ไปเยี่ยมคนป่วย เพราะมันเป็นการกระทำที่เป็นไปได้

บทเรียนจะถูกเข้าใจตามหลักการของพระคัมภีร์ก็ต่อเมื่อมันนำไปปฏิบัติเท่านั้น
หรือไม่?

องค์พระเยซูคริสต์และผู้เขียนพระคัมภีร์ไม่ได้สอนบทเรียนเพราะผู้เขียนรักบทเรียน
นั้นเท่านั้น ผู้เขียนได้ประยุกต์ความจริงมาใช้ในชีวิตของผู้คนเสมอ
พวกเขาสั่งสอนเพื่อนมนุษย์จะตอบสนอง และเปลี่ยนแปลงชีวิตและเชื่อฟังพระเจ้า
นี่คือสาเหตุที่ผู้ช่วยครูต้องช่วยเหลือเด็กแต่ละคนในงานภาคปฏิบัติของพวกเขา

ในการวางแผนงานภาคปฏิบัติ เด็กจะวางแผนร่วมกับผู้ช่วยสอน
ตัวอย่างเช่น ในชั้นเรียนที่กำลังเรียนเรื่องการประกาศ

จัดเส้นใต้สิ่งที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุระหว่าง 3 ถึง 5 ขวบทำ:

- ก. นิทานที่มีคำซ้ำๆ
- ข. การแสดงหลายอย่าง
- ค. คำถามง่าย ๆ

คำตอบ: ก ข ค ทั้งสามสิ่งนี้ล้วนแต่เป็นสิ่งที่สำคัญทุกเรื่อง

6 ถึง 9 ขวบ (โดยประมาณ)

เด็กที่มีอายุช่วงนี้เป็นเด็กที่อยู่ยั้งนั่งได้ยาก พวกเขาชอบทำงานร่วมกัน
และชอบแสดงตามอย่างตัวละครในเรื่องที่ครูเล่า

ตัวอย่างเช่น หลังจากที่คุณเล่าเรื่องโนอาห์สร้างเรือแล้ว
ครูจะเรียกเด็กมาทีละสองคน เพื่อให้แสดงเป็นสัตว์ที่เดินไปในเรือเป็นคู่ๆ

ครูจะบอกว่า: “เราจะทำเหมือนสิ่งที่สัตว์ในพระคัมภีร์ได้ทำ
น้องชายกับน้องเอเป็นกระต่ายที่กระโดดไปกระโดดมา
น้องมะลิกับน้องเอกเป็นช้างที่เดินช้าๆ หนักๆ
น้องออนเป็นโนอาห์ที่เปิดประตูเรือตรงนั้น
ส่วนที่เหลือเป็นแกะที่คลานและร้อง ‘แบะๆ’ พร้อมหรือยัง!
ฝนกำลังจะตกแล้ว! มาเร็วๆ มาทีละสองคนนะ ให้กระต่ายมาก่อน
จากนั้นก็ช้าง เป็นแกะ เอ้าเร็ว! น้ำกำลังสูงขึ้นแล้ว ถ้าช้าระวังเดียวจะจมน้ำนะ!”

ครูที่มีสติปัญญาจะเล่าเรื่องด้วยการเคลื่อนไหวเยอะๆ
เพื่อเด็กจะสามารถทำเลียนแบบได้ (ขึ้นขึ้น นั่งลง เดิน กระโดด ขยับตัวเหมือนสัตว์)
เตรียมรูปภาพ ที่เด็กได้ระบายสี แล้วนำภาพนั้นเพื่อเป็นภาพประกอบเรื่องที่เล่า
ตัวอย่างเช่น เด็กสามารถระบายสีรูปของดาวิดได้
เด็กช่วงอายุนี้อาจจะระบายสีได้ไม่ง่าย
แต่พวกเขาสามารถเติมสีให้กับภาพได้ แม้มันจะไม่ค่อยสวยก็ตาม
ให้พวกเขาขลุบดาวิดทุกครั้งทีครูพูดชื่อดาวิด กิจกรรมง่ายๆ
เหล่านี้จะช่วยให้เด็กคิดถึงหลักความจริง ขณะที่เขาเรียนรู้บทเรียน

เรื่องที่ครูเล่าจะต้องใช้เวลาไม่กินห้านาที (ถ้าเด็กๆ แสดงเรื่อง และทำเสียงดัง
พวกเขาอาจมีสมาธิยาวกว่าห้านาทีก็ได้) ถ้าเรื่องจากพระคัมภีร์ยาวเกินไป
คุณครูจะเล่าแบบย่อๆ และจะรวมเฉพาะเรื่องที่สำคัณที่สุดเท่านั้น

ถามเฉพาะคำถามง่ายๆ เท่านั้น ตัวอย่างเช่น “ใครฆ่ายักษ์ใจร้าย? ดาวิดเป็นเด็กอยู่
หรือเป็นผู้ใหญ่แล้ว?”

เด็กเล็กชอบทีจะเลียนแบบ ครูทีจะใช้ท่าทางหรือการกระทำหลายอย่างทีเด็กๆ
จะเลียนแบบ

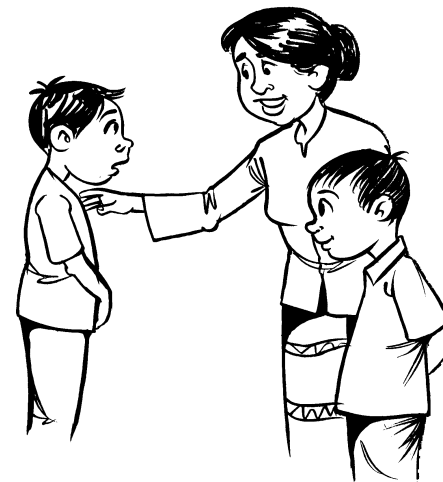
ถ้าคุณเล่าเรื่องเปโตรกำลังตกปลาอยู่ในเรือ ให้แสดงท่าเรือทีกำลังเคลื่อนไปตามคลื่น
หรือท่าเปโตรทีกำลังดึงอวนปลา ทำอย่างนี้ซ้ำหลายๆ ครั้ง เพื่อเด็กจะเลียนแบบคุณ

เด็กๆ ชอบฟังอะไรทีเข้าไปเข้ามา ตัวอย่างเช่น
“โมเสสอยู่ในตะกร้าทีกำลังลอยน้ำอยู่ในแม่น้ำไนล์ โมเสสกำลังลอยไป แล้วก็ลอยมา
นี่เป็นตะกร้า โมเสสกำลังลอยอยู่บนแม่น้ำ ลอยไปลอยมา ลอยไปลอยมา”
(ขยับแขนของคุณเหมือนกับว่ามันเป็นตะกร้าทีกำลังลอยอยู่
จากข้างหนึ่งไปอีกข้างหนึ่ง)

พวกเขาจะเห็นด้วยว่าเด็กแต่ละคนจะพูดเรื่องของพระคริสต์แก่บุคคลคนหนึ่งใน
สัปดาห์นั้น เขาจะเขียนชื่อบุคคลคนนั้น
และเด็กคนนั้นจะชวนเพื่อนคนนั้นมาร่วมการประชุมครั้งต่อไป
ถ้าชั้นเรียนนั้นกำลังเรียนเรื่องการอารักขา
ครูอาจเห็นว่าควรมีการถวายเงินเพื่อทำโครงการพิเศษ ครูจะเขียนแผนการเหล่านี้เป็น
“งานภาคปฏิบัติ” และในการประชุมกันครั้งต่อไป
ครูจะดูว่างานภาคปฏิบัติเหล่านี้สำเร็จหรือไม่

หลักการที่หก ตรวจสอบงานว่างานภาคปฏิบัติถูกกระทำให้สำเร็จ

แดงยังไม่ได้ทำงานภาคปฏิบัติเลยนะครับ ถ้าอย่างนั้นให้โมค์ช่วยแดงหน่อยนะ
เพราะว่าโมค์ทำของตัวเองเสร็จแล้ว



ครูและผู้ช่วยคนอื่นๆ ช่วยให้นักเรียนดำเนินงานภาคปฏิบัติของเขา

เราจะถามนักเรียนทุกอาทิตย์ว่าพวกเขาได้ทำงานภาคปฏิบัติของอาทิตย์นั้นหรือไม่ นักเรียนจะรายงานสิ่งที่เขาได้ทำไป ครูจะชมเชยนักเรียนที่ทำงานภาคปฏิบัติ ซึ่งจะเป็นการให้กำลังใจแก่เด็กและเป็นแรงบันดาลใจให้กับเด็กคนอื่นๆ ถ้าผู้ช่วยครูไปเยี่ยมผู้ที่พวกเขาควรเยี่ยมเยียนในอาทิตย์นั้น พวกเขาจะจดจำและจะทำงานภาคปฏิบัติต่างๆ

หนุนใจให้ครูและผู้ช่วยครูใช้เวลาร่วมกับนักเรียนที่เรียนไม่ทันเด็กคนอื่น นักเรียนอีกคนสามารถเป็นผู้ช่วยครูเพื่อสอนเด็กที่มีความต้องการได้

คุณจะแน่ใจได้อย่างไรว่าเด็กได้ทำงานภาคปฏิบัติของตัวเองแล้ว?

ขีดเส้นใต้ห้าสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กเล็กๆ

- ก. นิทานยาวๆ
- ข. นิทานสั้นๆ
- ค. นิทานหลายเรื่องที่มีการเข้าไปซ้ำมา
- ง. ภาพวาดราคาแพงที่มีคุณภาพที่ดี
- จ. รูปภาพที่วาดเอง เพื่อเด็กๆ จะสามารถระบายสีได้
- ฉ. การฟังและการเลียนแบบเสียงต่างๆ
- ช. รูปภาพเคลื่อนไหวตามเนื้อเรื่อง
- ซ. ถามคำถามศาสนาศาสตร์ให้นักเรียนตอบ

คุณควรขีดเส้นใต้ ๕ ข ค จ ฉ การถามคำถามต่างๆ เรื่องศาสนาศาสตร์กับเด็กอายุช่วงนี้ เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม

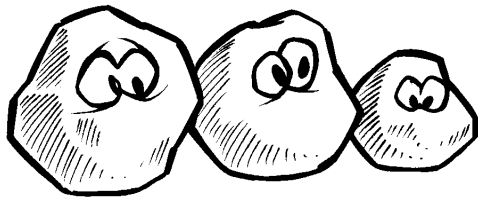
3 ถึง 5 ขวบ (โดยประมาณ)

เด็กอายุช่วงนี้อยู่หนึ่งได้ไม่นาน พวกเขาชอบที่จะช่วยครูเล่าเรื่อง โดยการเติมเสียงและการกระทำต่างๆ

คุณสามารถใช้ตุ๊กตากระดาษรูปอับราฮัม ให้เดินข้ามกำแพง ในขณะที่พูดว่า
“อับราฮัมก็เดิน เดิน เดินจากเมืองอูร์ไปยังแผ่นดินแห่งพันธสัญญา”

รูปต่างๆ ไม่จำเป็นต้องประดิษฐ์ออกมาอย่างดี สำหรับเด็กแล้ว
รูปทุกรูปก็เหมือนกัน ถึงแม้ว่ารูปนั้นจะทำแบบง่ายจริงๆ
แล้วถ้าภาพตัวอย่างทำด้วยมืออย่างง่ายๆ เด็กก็จะได้รับการหนุนใจ
ให้ทำภาพประกอบด้วยตัวเอง อุปกรณ์ประกอบการสอนสามารถทำมาจากอะไรก็ได้
คุณอาจวาดตาสองดวงบนหินก้อนหนึ่งและบอกว่า “นี่คือเปโตร” ก็ได้

ตุ๊กตาที่ทำเอง หรือตัวประกอบที่ตั้งบนโต๊ะก็ได้



เด็กเล็กๆ ชอบฟังเสียง และพวกเขาชอบการพูดซ้ำๆ ด้วย อย่าพูดแต่เพียงว่า
“พระนางมารีย์นั่งบนหลังลา และเดินทางไปยังเมืองเบธเลเฮม”

แต่ถ้าพูดอย่างนี้จะดีกว่า: “นางมารีย์นั่งบนหลังลา และลานั่นก็เดินต๊อก ต๊อก
ต๊อก ต๊อก ไปยังเมืองเบธเลเฮม ต๊อก ต๊อก ต๊อก...ต๊อก ต๊อก ต๊อก ต๊อก...
(ทำเสียงต๊อก ต๊อก แล้วพูดประโยคซ้ำๆ และบอกให้เด็กๆ ทำเสียงนั้นด้วย) “มาเร็ว
เรามาทำเสียงลากันเถอะ” (“ต๊อก ต๊อก ต๊อก ต๊อก”)

หลักการที่เจ็ด มีการประชุมที่เหมาะสมสำหรับเด็ก

ชั้นเรียนของเด็กต้องเป็นไปตามโครงสร้างตาม ตัวอย่าง:

- การอธิษฐาน
- การสรรเสริญ
- การอธิษฐานสำหรับหัวข้อพิเศษ
- การสอนพระคัมภีร์แบบสั้นๆ ให้เหมือนกับการเล่นเกม และการถามคำถามต่างๆ
- ข้อสังเกต
- การสร้างสาวกเป็นการส่วนตัว:
ผู้ช่วยสาวกช่วยเด็กแต่ละคนให้วางแผนสำหรับงานภาคปฏิบัติ
(พวกเขาทบทวนงานที่นักเรียนได้ทำไปในอาทิตย์ที่ผ่านมา)

เราถามคำถามเด็กตามอายุของพวกเขา คำถามที่เหมาะสมสำหรับเด็ก:

- เป็นคำถามที่สั้นกะทัดรัด
- เป็นคำถามที่คำตอบไม่เป็นเพียงแต่คำว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่”
แต่ต้องมีการอธิบายคำตอบ
- เกี่ยวโยงกับบางสิ่งที่เป็นที่รู้จัก
- หนุนใจให้เด็กใช้จินตนาการของพวกเขา:
“นักเรียนจะทำอย่างไรถ้านักเรียนเป็นบุคคลคนนั้นในพระคัมภีร์?”
- ถามเหตุผล: “ทำไมเธอถึงกินผลไม้ต้องห้ามนั้น?”
- ทบทวนความจำ: “พระเยซูทำอะไรที่หมู่บ้านคานาในเมืองกาลิลี?”

เมื่อเด็กอายุสิบขวบ พวกเขาจะคิดเป็นภาพรูปธรรมที่ชัดเจนมาก

ตัวอย่างถ้าคุณบอกกับพวกเขาว่า: “แครอทดีต่อสุขภาพ เพราะมันมีธาตุเหล็กเยอะ”

พวกเขาอาจจะพยายามหาเหล็กในแครอทและทำให้ไม่อยากกินแครอท
ในทางเดียวกัน ถ้าเราบอกว่า “พระเยซูอยากจะมาอยู่ในหัวใจของคุณ”
พวกเขาอาจจะสงสัยว่า คนจะเข้าไปอยู่ในร่างของเด็กได้อย่างไร
เราต้องอธิบายว่าพระวิญญาณของพระเยซูเป็นผู้ที่ดำรงอยู่ในเรา
พระองค์ไม่สามารถมองเห็นได้ และพระองค์ไม่มีร่างบนโลก

ทุกคำศัพท์และรูปแบบการสอนต้องถูกปรับให้เข้ากับอายุของเด็ก

เราใช้เพลงที่เหมาะสมกับเด็กแต่ละกลุ่ม:

- มีความหมายที่แท้จริง
- ช่วยให้เด็กนมัสการพระเจ้า
- เวลาต่างๆ ในการประชุม ไม่ใช่ทั้งหมดในครั้งเดียว
- ใช้เพลงที่ดีที่สุดบ่อยๆ เพื่อเด็กๆ จะเรียนรู้เพลงเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี

การช่วยเด็กกลุ่มอายุต่างๆ

เพื่อการสอนจะเหมาะกับอายุของเด็ก

เราต้องแยกความต่างระหว่างอายุ

อธิบายกับครูแต่ละคนถึงลักษณะชั้นเรียนที่เขาจะต้องสอน

18 เดือน ถึง 3 ขวบ

เด็กๆ เหล่านี้จะฟังเรื่องเล่าเป็นเวลาเพียงหนึ่งหรือสองนาที พวกเขาจะมีสมาธิสั้น
คุณต้องเล่าเรื่องแบบสั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นการเล่าหรือการอ่านให้ฟัง

โดยมีการแสดงตัวอย่างประกอบด้วย (การเล่าเรื่องจากความจำจะดีกว่า)
ถ้าเรื่องมันยาวเกินไป ให้คุณเล่าให้เด็กเล็กฟังในสิ่งที่พวกเขาจะสนใจที่สุด
และเข้าใจได้เท่านั้น โดยไม่ต้องถามคำถามพวกเขา

เด็กอายุนานี้ชอบมองรูปภาพสั้นๆ (10 หรือ 15 วินาที)
รูปภาพเหล่านี้สามารถเป็นภาพวาดง่ายๆ ที่วาดโดยครูหรือผู้ช่วยครู
เด็กโตกว่าสามารถวาดภาพเหล่านั้นด้วยก็ได้

พวกเขาชอบนิทานหรือเพลงที่มีการทำกิจกรรมแบบง่ายๆ
(ตบมือ การเดิน การเลียนแบบเสียงสัตว์ต่างๆ ฯลฯ)

เด็กบางคนจะไม่เลียนแบบการกระทำ แต่จะชอบดูและฟัง
พวกเขาชอบเล่นกับตัวเอง หรือเล่นกับตุ๊กตาหรือตุ๊กตาคะดาดด้วย

เด็กที่อายุมากกว่าอาจเตรียมตุ๊กตาคะดาดให้กับเด็กเล็กกว่า
โดยพวกเขาจะวาดตัวตุ๊กตา ระบายสี และตัดออกมา
(ใช้กรรไกรที่ปลายทื่อ เพื่อความปลอดภัย)



การใช้สิ่งของหรือภาพบางอย่าง สามารถช่วยในการแสดง เพื่อให้เห็นภาพนิทานได้

เด็กเล็กๆ ชอบมองภาพเคลื่อนไหวขณะที่มีการเล่าเรื่อง ตัวอย่างเช่น
แทนที่จะพูดแต่ประโยคว่า
“อับราฮัมเดินทางมาจากอูร์ไปยังดินแดนแห่งพันธสัญญา”